

Kunstenfestival Playground mikt op curatoren en kunstenaars, maar ook studenten zijn welkom.

PAGINA 15

veto
breidt uit

Help ons aan een nieuwssite!

We willen niet alleen op papier streven naar de hoogste kwaliteit. Ook onze site moet meegaan met de tijd.

www.crofun.be **14 days to go**

INTERNATIONAAL

Doctoraatsstudenten & het zwarte plafond

7

STUDENT
Pilsjestest

9

SOCIAAL
Van Leopold II tot Zwarte Piet

12

CULTUUR
Bootcamp
Rockvonk

17

NAAST M/V, STRAKS OOK X?

KU Leuven wil derde genderkeuze

De KU Leuven wil bij de inschrijvingen van de studenten een derde genderaanduiding toevoegen, maar wettelijk kan dat nog niet. “We zijn aan het bekijken hoe we de wetgeving kunnen aanpassen,” laat Koen Geens (CD&V), minister van Justitie, weten.

RODERIK DE TURCK, SIMON GRYMOPREZ EN KAREL PEETERS

Vorig jaar berichtte de Karel De Grote Hogeschool dat het een derde genderaanduiding wil bij de inschrijvingen van studenten. Nu wil ook de KU Leuven dat. “Vanuit de KU Leuven zijn wij inderdaad voorstander van een derde optie bij gender,” laat Rik Gosselink, vicerector Studentenbeleid, weten.

De eerste stap is alvast genomen. Bij de vernieuwde Databank Hoger Onderwijs (DHO) worden voor “geslacht” alvast drie codes voorzien, maar zolang het federale niveau niet mee wil, blijft de derde optie een dode letter.

Stefanie Vanden Bossche, applicatiebeheerder van de Databank Hoger Onderwijs, licht toe. “Het is zo dat onze nieuwe persoonsdiensten in de Databank Hoger Onderwijs 2.0 volledig ge-

synchroniseerd zijn met het Rijksregister en de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ).”

Het is namelijk nog niet mogelijk om in het Rijksregister een derde optie te laten registreren door de ambtenaar van de burgerlijke stand. Als in de DHO de derde optie voor gender zou worden toegevoegd, zouden die gegevens gewoon overschreven worden door de gegevens uit het Rijksregister en het KSZ.

“We hebben met de bevoegde diensten contact opgenomen. Er werd in het voorjaar overlegd binnen de regering over een hervorming van de transgenderwet, die niet meer geüpdatet is sinds 2007. Voorlopig hebben wij echter geen weet van een concrete aanpassing of een voorziening,” laat Vanden Bossche weten.

Initiatief van regering

Ook de regering is bezig met de zaak. “Staatssecretaris voor Gelijke Kansen Elke Sleurs (N-VA) en ikzelf bekijken hoe we de wetgeving kunnen aanpassen aan zowel de mensenrechten als de Europese regelgeving,” laat Koen Geens, minister van Justitie, weten.

“Mensen moeten hun geslacht operatief laten veranderen voordat ze dat juridisch kunnen,” vertelt Geens. Dat is niet evident, beseft de minister.

Volgens de huidige stand van het recht mag “de betrokkene niet meer in staat zijn om overeenkomstig het vroegere geslacht kinderen te verwekken.” Dat staat te lezen in het Burgerlijk Wetboek.

Geens blijft evenwel voorzichtig: “Er is nog geen standpunt binnen de regering en de problematiek ligt gevoelig.”

Alle Erasmussers veilig, maar what's next?

Alle KU Leuven Erasmusstudenten in Parijs zijn veilig, zo meldt de crisiscel van de KU Leuven. Op maandag 16 november neemt de KU Leuven contact op met de Franse autoriteiten om de situatie te evalueren.

In het geval van schokkende gebeurtenissen in het buitenland treedt de crisiscel onder voorzitterschap van vicerector Rik Gosselink op om de crisissituatie

op te volgen. Hierbij wordt ze geadviseerd en bijgestaan door de Arbitragecommissie, een commissie die regelmatig samenzit om bindend advies te

geven over risicobestemmingen van uitgaande studenten en personeel.

De crisiscel begon na de aanslagen meteen met het contacteren van de 70-tal Erasmussers die momenteel in Parijs verblijven. Pas zondag kreeg de crisiscel bevestiging dat alle studenten veilig zijn.

Maandag zullen zowel de crisiscel als de Arbitragecommissie samen de situatie te evalueren. Er wordt ook contact opgenomen met de Franse autoriteiten. Op basis van alle beschikbare gegevens zal worden beslist of er verdere stappen moeten worden genomen.

“We gaan bekijken of we steden kunnen identificeren waar we geen studenten meer naartoe sturen,” laat vicerector Gosselink weten. “We evalueren dus de situatie en denken na over andere mogelijke doelwitten, zoals steden in Turkije. Dat zijn ook plaatsen waar IS kan toeslaan.” (rdt, kp, sg)

Opinie

Splinter

Verspilde melk

Ik zit te knoeien met woorden. Zoals een kind een te groot glas melk hanteert, het met zijn kleine, glibberige handen vastpakt en het geconcentreerd aan zijn lippen zet – zo probeer ik woorden te vinden voor gevoelens die mij te groots zijn. Ik zal trachten melksnorren te vermijden, geen vlekken op het tafelkleed.

Zoveel doden, zoveel gewonden, zo dicht bij ons. En dat met elk van hen ook dromen sneuvelen, zoals iemand zei. Het is een niet te vatten leed, de moord op een mens – laat staan op de mensheid. Wij zijn Parijs, wij zijn een gebroken hart. Als terrorisme het zaaien van angst is, dan lukt het hen verdomd goed – ik ben doodsbang.

Ik ben bang voor wijzende vingers. Hoe vreselijk het moet zijn, dat elke dag thuis misschien je laatste kans is voor "ik zie je graag". Je lijf kan vluchten, maar je hart blijft daar, nog steeds niet bestand tegen explosies en schietpartijen. Dat het kwaad je vervolgens achterna reist, ook hier het leven wil vernietigen. En dat dat jouw schuld is, een reden om jouw gerechtigd asiel te weigeren. Begrijp wie begrijpen kan.

Ik ben bang voor foute interpretaties. Van kritische *Facebookposts* die respectloos worden tot de Koran als bron van alle kwaad. Hoeveel pijn het moet doen, wanneer jouw woorden en waarheid misbruikt worden om daden te legitimeren die het tegendeel zijn van datgene waarin je gelooft. En dat jij plots verantwoordelijk wordt geacht voor andermans interpretatie van je woorden, alsof je een *mea culpa* moet slaan voor eenieder die in jouw naam en identiteit durft doden.

Ik ben bang voor vicieuze cirkels. Het vorige westerse bloedbad zit nog vers in het geheugen – nog maar drie profielfoto's geleden waren wij Charlie. Wij vallen in herhaling. Wij zijn droef en kwaad, wij haten intens. Maar waar ons dat morgen brengt, weet ik niet.

Ik ben bang voor hypocrisie, al weet ik ook niet wat ik vraag. Meer menselijkheid? De mens is ambigu – huilt en schreeuwt voor wat het zijne is, doch is meedogenloos voor de rest. Meer rationaliteit? Dat we voelen kunnen, daar draait het toch om. Natuurlijk zijn wij banger voor aanslagen in Parijs dan in Beiroet en Bagdad – wie ben ik om dat te veroordelen. Maar onze rationele, hoogopgeleide mening; laat die elk mensenleven gelijk achten.

Ik ben bang, maar weiger toe te geven aan zo'n laffe paniekzaaierij. Ik weiger *Allahu Akbar* te linken aan zelfmoordterroristen. Ik weiger onschuldigen te bezwaren met een onmenselijke blaam. Toegeven aan terreur is in de eerste plaats toegeven aan angst.

Het kind zet het glas terug op tafel, stoot het dan pardoos om. Melk druipet met onvoorzien snelheid het parket op. Kinderlijk gehuil volgt op het barsten van het glas. Ook op mijn wangen vloeien de tranen.

NORA SLEIDERINK

Een Splinter bevat een persoonlijke mening van de schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Cartoon van de week

Deze week werpt Piotr Hubin een blik op de actualiteit.

Editoriaal

Spreken is zilver

Not again. De eerste woorden die door mijn hoofd spookten toen ik de berichten las. Eindbalans op het moment van schrijven? 129 doden, 99 mensen in kritieke toestand en 352 gewonden. Absurd dat je zo veel miserie kan samenvatten in één zin.

U zal in deze krant - op de opiniepagina na - weinig lezen over de aanslagen. Geen voorpagina met "Parijs in oorlog," geen fotokraam van alle slachtoffers en geen wilde meningen over wiens fout het nu eigenlijk allemaal is.

Niet omdat het ons onverschillig laat, verre van. Extreme walging en diepgeworteld verdriet wisselen elkaar naadloos af. Meer feiten dan de verslaggeving van andere kranten hebben we echter niet. Wat extra getuigenissen sprokkelen, is natuurlijk snel gefixt. De journalistieke meerwaarde daarvan is evenwel nul en we hebben onze buik vol van sensatie.

Dus leest u over allerhande zaken die niet over terreur gaan. Van precieze bedragen die extra bespaard moeten worden (zie p.3) tot hoe het is om transgender te zijn aan de KU

Leuven (zie p. 13.) Ook de impact van kolonialisme in de Zwarte Piet-discussie (zie p.12) komt aan bod. Zelfs lichtere onderwerpen schuwen we in deze donkere tijden niet: u leest over een blinde pilsjertest (zie p.9) en over het bootcamp Rockvonk (zie p. 16).

Het lijkt ergens futiel om te schrijven over iets anders dan de terreuraanslagen die alle verbeelding tarten en onze gedachten volledig beheersen. Het is niet alsof het geen aandacht verdient. Ondertussen is voor heel Frankrijk een algemene noodtoestand afgekondigd en probeert de wereld haar medeleven te tonen via *profile pics*. Beiden tijdelijk weliswaar.

En dan hebben we het alleen over de aanslagen in Parijs. Want wie herinnert zich Beiroet van donderdag nog? Of beseft dat IS vrijdag ook in Irak 19 levens uitscheurde met bomaanslagen?

Toch schrijven we er (nog) geen artikels over. Omdat er weinig zinnigs te schrijven valt over zoveel leed. Omdat zo kort op de bal een 'diepgaande analyse' brengen een loos gegeven is. Omdat zonder voldoende afstand elk perspectief verloren gaat

Na alweer een drama dat niet volledig verwerkt gaat worden, ploeteren we voort. Voor een krant die we week uit met veel liefde maken. Evident is dat niet altijd, maar het is de meest zinvolle optie.

Tragedies als deze zijn spijtig genoeg schering en inslag. Hoe leeg het ook moge klinken: de enige zinvolle weg is vooruit. Zoals deze universiteit zich door WOII worstelde (zie p.5). Zoals de Parijzenaars hun levens weer op rails proberen krijgen. Zoals alle vluchtelingen proberen om te gaan met de ongegronde beschuldigingen, alsof ze niet aan het vluchten zijn voor de terroristen met wie we ze gelijk stellen.

Het leven kan rot zijn, dat is duidelijk. Maar niemand kan meer doen dan proberen er met volle overtuiging het beste van te maken. Ook wij niet.

RODERIK DE TURCK

Hoofdredacteur. Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie.

Onderwijs

PRECIEZE IMPACT BESPARINGEN WORDT DUIDELIJK

“We gaan niet achteruit, maar blijven stilstaan”

De Vlaamse regering keurde onlangs de nota goed over de besparingen aan de Vlaamse universiteiten. De cijfers liggen nu vast. KU Leuven schrapt dit jaar zestig miljoen euro, in 2016 zelfs negentig miljoen.

THOMAS CLIQUET, RODERIK DE TURCK EN MIKA TUYAERTS

Ondanks de besparing van 60 miljoen euro in 2015 gaat het relatief goed met de KU Leuven. Koenraad Debackere, algemeen beheerder van de KU Leuven verklaart: “De besparingen hebben geen impact op de historische reserves van de KU Leuven, omdat de opgebouwde reserves hun bestemmingen hebben. We gebruiken die voor investeringen in onderzoek en infrastructuur, maar dat hadden we voorzien, en dus niet voor de *running costs*.”

Waar is er dan wel geschrapt in de begroting? “Het is vooral de voorziene groei die niet wordt uitgevoerd. In absolute cijfers gaan we daardoor niet achteruit maar blijven we stilstaan,” legt Debackere uit. “Van de 90 miljoen moest er nog 6 miljoen gealloceerd worden.

Dat heeft men gedaan op de aanvullende onderzoeksmiddelen, de totaliteit van de enveloppe en de Brusselnorm, een bedrag dat Vlaanderen uitkeert om

“De stijging van de studiepunten wordt dus niet gecompenseerd door een stijging van de euro’s”

KOENRAAD DEBACKERE,
ALGEMEEN BEHEERDER KU LEUVEN

“De besparingen hebben geen impact op de historische reserves van de KU Leuven,” vertelt Koenraad Debackere, algemeen beheerder

FOTO Kalina De Blauwe

Vlaamse instellingen in Brussel staande te houden.”

Een ander besparingsmechanisme is de zogenaamde klicsprong. Debackere verduidelijkt: “Alle besparingen worden beslist door de Vlaamse regering. De basisfinanciering van de universiteiten houdt ook een klik in. Dit betekent dat als de studiepunten met 2% stijgen (of dalen), de enveloppe van de basisfinanciering ook met 2% stijgt (of

daalt). Normaal zou de basisfinanciering van de universiteiten op basis van die regel in 2015 en 2016 met 2% gestegen zijn. Maar de regering heeft beslist die zogenaamde klik niet uit te voeren. Een beetje zoals een indexsprong betekent een klicsprong dus dat de regering de klik voor 2015 en voor 2016 overslaat. De stijging van de studiepunten wordt dus niet gecompenseerd door een stijging van de euro’s.”

Lezersbrief Cuba

In het VETO-artikel over de VN-mensenrechtenraad wordt Cuba ingedeeld in het rijtje van 'notoire schenders van mensenrechten'. De waarheid is echter heel wat genuanceerder. Op het vlak van sociale en culturele mensenrechten (dit zijn ook mensenrechten die opgenomen zijn in de verklaring van de rechten van de mens van de VN) is Cuba koploper en een voorbeeld voor de rest van de wereld, zoals door heel wat mensen en organisaties van divers pluimage beaamt wordt. In weinig landen in de wereld neemt de bevolking zo massaal deel aan het culturele leven.

11.11.11 voert momenteel campagne voor sociale zekerheid en sociale bescherming. Welnu, van de sociale zekerheid waar de Cubaanse bevolking van kan genieten kunnen niet alleen de overgrote meerderheid van de mensen in de rest van de derde wereld, maar ook veel mensen in de 'rijke' westerse landen alleen maar van dromen.

Dit uit zich o.a. in het feit dat er zeer, zeer weinig landen zijn in de wereld met zo'n lage kindersterfte en zo'n hoge levensverwachting als in Cuba en Cuba, ondanks zijn vrij beperkte financiële middelen, vrij hoog scoort op de "Human developmentindex" van de VN.

Op het vlak van civiele en politieke mensenrechten is zeker nog verbetering mogelijk (voor welk land niet?), maar als men de jaarrapporten van o.a. Amnesty International leest blijkt dat er zeer veel

landen in de wereld veel slechter scoren dan Cuba.

Alhoewel er periodes geweest zijn dat de toestand slechter was dan nu zijn er in Cuba nauwelijks politieke gevangenen, en die worden zeker niet mishandeld of gedood, en dit ondanks het feit dat de VS nog altijd probeert om in Cuba een 'vijfde colonne' te installeren om de revolutie van binnenuit te ondermijnen.

Gelovigen van diverse strekkingen of homoseksuelen kunnen zich al jarenlang zonder problemen 'outen'. Cuba is trouwens het enige land in de wereld waar transseksuelen GRATIS een geslachtsoperatie kunnen ondergaan. Via allerlei kanalen en manieren wordt de Cubaanse bevolking actief bij het beleid betrokken en er wordt van hoog tot laag veel gediscussieerd door de Cubanen.

Natuurlijk kan het politiek systeem in Cuba nog verbeterd worden, maar is het geen vorm van 'politiek racisme' om ons westerse politiek model (waar ook wel wat kan aan verbeterd worden) op te leggen aan de rest van de wereld? De catastrofale gevolgen daarvan hebben we al in heel wat landen kunnen merken.

ROGER LIEKENS

Lezersbrieven kan je altijd doorsturen naar veto@veto.be

MO*

* MONDIAAL NIEUWS

20% KORTING VOOR STUDENTEN
BESTEL NU EEN JAARABONNEMENT
OP MO*MAGAZINE

SLECHTS
€16
i.p.v. € 20 VOOR
4 NUMMERS

4 maal per jaar lees je in MO*magazine straffe reportages, spraakmakende interviews en boeiende dossiers over onze snel veranderende wereld. Een must om op de hoogte te blijven van thema's als duurzaamheid, internationale politiek, klimaatverandering en migratie.
Als student betaal je slechts €16 i.p.v. € 20 voor 1 jaar MO*magazine in je brievenbus.

BESTEL NU VIA WWW.MO.BE/STUDENT

Onderwijs

SPIN-OFFS AAN DE KU LEUVEN

“Spin-offs zijn niet de snelweg naar het grote geld”

De KU Leuven telt momenteel 109 spin-offs: onderzoeken die de show stelen en daarna van de alma mater een logistiek en financieel duwtje in de rug krijgen. De Leuvense spin-offs scoren bovengemiddeld goed.

RODERIK DE TURCK, QUINTEN EVENS EN SIMON GRYPONPREZ

“Bij de oprichting van een spin-off worden unieke onderzoeksresultaten vanuit de KU Leuven overgedragen met als doel ze te commercialiseren,” vertelt Liliane Schoofs, vicerector Onderzoek. “Dit intellectuele eigendom wordt ingebracht in de spin-off. Naast de waarde van de intellectuele eigendom kan ook startkapitaal worden ingebracht. Daarvoor ga je op zoek naar goede investeerders om je zaak uit te bouwen. Ook het Gemma Frisiusfonds van de KU Leuven kan een deel van het startkapitaal verschaffen.”

Aan de basis van een goede spin-off liggen die onderzoeksresultaten of dat intellectuele eigendom, vertelt Schoofs. “Meestal zullen de onderzoekers hun onderzoeksresultaten proberen te beschermen met één of meerdere octrooien. Als een ander bedrijf dat die resultaten wenst te gebruiken, betaalt het royalties aan de spin-off. De KU Leuven kan een deel van de royalties ontvangen van spin-offs waarin ze heeft geïnvesteerd.”

“Als universiteit zijn wij een geduldige aandeelhouder”

RUDI CUYVERS,
DIENSTHOOFD
SPIN-OFFS EN INNOVATIE

Hoewel octrooien een goede basis zijn, is het volgens Schoofs soms ook een interessante piste om je technologie geheim te houden. “Een beetje zoals Coca-Cola, die houden hun recept ook geheim”.

De KU Leuven scoort met een *survival rate* van 80 procent erg goed in vergelijking met het Europees niveau. Voor Koenraad Debackere, algemeen beheerder van de KU Leuven, is de verklaring eenvoudig: “Het Research and Development Centre (LRD) van de KU Leuven volgt als sinds 1972 de spin-offs op. Dat is ook een van de redenen waarom we een van de grootste aantallen succesvolle spin-offs hebben van Europa.”

Enkele miljoenen

Doordat de KU Leuven financieel of intellectueel investeert in zo'n spin-off, is ze aandeelhouder van elke spin-off. Als de spin-offs dan overgenomen worden of naar de beurs trekken, kan de universiteit een aardig centje opstrijken in geval van

Paul Van Dun: “We moeten we zorgen dat de vruchten van het onderzoek in de maatschappij terecht komen”

FOTO Simon Leclercq

een succesvol project. De bedragen die de KU Leuven ontvangt kunnen oplopen tot enkele miljoenen. Zo werden ten tijde van de internethausse eind jaren 90' eenmalig een bedrag tot 12-15 miljoen gerealiseerd door een beursgang. “In 2014 waren er twee exits van spin-offs die enkele miljoenen euro's opgeleverd hebben,” laat Debackere weten.

Globaal gezien draait de KU Leuven geen verlies op haar spin-offs. De verklaring daarvoor is zeer eenvoudig. “Wij steken daar een beperkt kapitaal in, waardoor we bijna geen risico lopen op grote verliezen,” licht Debackere toe. Schoofs beaamt: “Beter een klein aandeel hebben in iets dat groot kan worden dan andersom.”

Dat bevestigt ook Paul Van Dun, algemeen directeur van LRD: “Het creëren van spin-offs is een erg risicovolle activiteit en dus zeker niet de snelweg naar het grote geld. Er zijn natuurlijk een paar spin-offs die door het dak gaan, maar er zijn ook jaren dat we nul komma nul euro uit spin-offs halen.” Als continue inkomstenbron kan de universiteit er dus niet op rekenen.

Uit de bocht

De KU Leuven als aandeelhouder, een vreemde situatie? “Als universiteit zijn wij een geduldige aandeelhouder. Sommige investeerders op de markt hebben een beperkte horizon, dat hebben wij niet. Het startkapitaal dat wij samen met BNP Paribas Fortis en KBC beschikbaar stellen via het Gemma Frisiusfonds heeft ook geen tijdslijm, hetgeen ons dus ook niet dwingt om aandelen vlug te verkopen,” vertelt Rudi Cuyvers, hoofd Spin-off en Innovatie binnen LRD.

Schoofs zegt dat de oprichting van een spin-off een zeker risico inhoudt. Daarom is een goed businessplan heel belangrijk. “Indien een spin-off wordt stopgezet, worden eerst alle schuldeisers uitbetaald, en met het geld dat er dan nog overblijft

worden de universiteit en de oprichters vergoed. Meestal ziet men dat op voorhand aankomen en vereffent men de zaak tijdig.”

Maatschappelijke vruchten

Het oprichten van spin-offs komt vanuit een poging om onderzoeksresultaten naar de markt te brengen en de economische ontwikkeling van de regio te stimuleren via tewerkstelling. “De tijd dat de universiteit enkel met onderwijs en onderzoek bezig is, ligt al een hele tijd achter ons. Maatschappelijke dienstverlening is de derde taak van kennisinstellingen zoals de KU Leuven geworden, dus moeten we zorgen dat de vruchten van het onderzoek in de maatschappij terecht komen,” meent Van Dun.

“Vorig jaar waren er twee exits van spin-offs die enkele miljoenen euro's opleverden”

KOENRAAD DEBACKERE,
ALGEMEEN BEHEERDER

Volgens Koenraad Debackere lukt dat zeker: “De 8,6 miljoen euro aan middelen die LRD geïnvesteerd heeft in de spin-offs hebben in totaal 760 miljoen euro aan extern kapitaal aangetrokken naar die bedrijven in de periode van 2005 tot 2014.” Dat heeft volgens Debackere geleid tot heel wat extra tewerkstelling. Zo zijn er vandaag meer dan 4000 mensen actief in de spin-offs van de KU Leuven.

Dat laatste toont volgens Debackere aan waarom de KU Leuven zelf nooit een spin-off kan controleren. “Het is de markt en het aantrekken van nieuwe, externe aandeelhouders die de groei en

“Een te nauwe band tussen spin-off en universiteit zou niet gezond zijn”

LILIANE SCHOOFS,
VICERECTOR ONDERZOEKSBELEID

ontwikkeling van de spin-offs mogelijk maken. En dat is geen opdracht van de KU Leuven, maar van de ondernemers en de bedrijven zelf,” besluit de algemeen beheerder.

Controle

De KU Leuven heeft nooit volledige controle over de spin-offs. Wettelijk gezien mag de universiteit geen meerderheid van de aandelen hebben. Wanneer ze voldoende aandelen heeft, heeft ze recht op leden in de raad van bestuur.

“Een spin-off is een afzonderlijk rechtspersoon die onafhankelijk van de universiteit werkt,” zegt Schoofs. “Eenmaal de onderzoeksresultaten zijn overgedragen, laat de KU Leuven los,” vertelt de vicerector Onderzoek. “Een te nauwe band zou niet gezond zijn.”

“Wij helpen waar we kunnen, daardoor is onze portefeuille zo succesvol,” vat Debackere de houding van de universiteit samen.

De Ommekeer

KU LEUVEN IN DE TWEEDE WERELDOORLOG

Het roemrijke verleden van de KU Leuven blijft jammerlijk onbemind. De Ommekeer belicht de gebeurtenissen die onze universiteit getekend hebben voor het leven.

Leuven worstelt zich door WOII

TEKST RODERIK DE TURCK,
MAARTEN LANGHENDRIES
EN HEIDI VAN ROMPUY

FOTO UNIVERSITEITSARCHIEF
KU LEUVEN

Een rector die naar de gevangenis moet, een bibliotheek die in vlammen opgaat en een universiteitsstad die bezet en gebombardeerd wordt. Ook de KU Leuven is de Tweede Wereldoorlog niet zonder trauma's doorgekomen.

“De Duitsers willen de eerstejaarsstudenten inzetten in hun fabrieken”

JO TOLLEBEEK,
PROFESSOR GESCHIEDENIS

Op 14 mei 1940 bereiken de Duitse troepen de Leuvense poorten. Enkele dagen later triomferen de bezetters en komt de stad onder Duits bewind. De universiteit blijft al bij al overeind, maar ziet haar bibliotheek in de nacht van 16 op 17 mei in vlammen opgaan.

“Op dat onzekere moment van de uittocht van de Britten en de intocht van de Duitsers, staat de bibliotheek in lichterlaaie,” vertelt Mark Derez van het Leuvense Universiteitsarchief. “Wat er precies gebeurd is, zal nooit helemaal duidelijk worden. De stad is op dat moment geëvacueerd waardoor er geen getuigen zijn.” Om de brand hult zich dus een waas van mysterie.

“De universiteit zet haar identiteit even tussen haakjes”

JO TOLLEBEEK,
PROFESSOR GESCHIEDENIS

“De Duitsers wijzen echter meteen de Britten als schuldigen aan. Het moet en zal een Britse oorlogsmisdad worden,” gaat Derez verder. “De Leuvense universiteit houdt echter, onder andere bij monde van secretaris-generaal Leo van der Essen, steeds vol dat het om een Duitse misdad gaat.”

In totaal gaan zo'n 900.000 boeken verloren. Slechts 15.000 boeken worden gered. “Bij de heropbouw van de collectie kan de universiteit rekenen op een internationale solidariteit,” vertelt Jo Tollebeek, professor geschiedenis aan de KU Leuven. “Zo geven buitenlandse universiteitsbibliotheken col-

lecties en zijn er schenkingen van allerlei kerkelijke instellingen.”

Toch zijn het ook de landelijke initiatieven die een cruciale rol spelen bij het herstellen van de collectie, nuanceert Derez: “Zo gaan zelfs de studenten al tijdens de oorlog met de handkar rond om boeken te verzamelen.”

De internationale repercussie van de brand is volgens Derez in 1940 namelijk kleiner dan tijdens de Eerste Wereldoorlog, toen de universiteitsbibliotheek voor een eerste keer afbrandde. “In 1914 wordt er in de Britse pers over de Leuvense brand gesproken als een ware Holocaust. In 1940 zijn echter ook in Duitsland en Engeland al tientallen bibliotheken afgebrand. Het verlies van 900.000 boeken is dan bij manier van spreken *peanuts*.”

Brusselse studenten

Ondanks het verlies van de universiteitsbibliotheek aan het begin van de oorlog, blijft de KU Leuven in eerste instantie relatief goed functioneren. De Université Libre de Bruxelles sluit echter al in 1941 haar deuren. Leuven besluit daarop de Brusselse studenten op te vangen.

“Dat getuigt van een opmerkelijke openheid van de universiteit,” vertelt Tollebeek. “In het reglement staat namelijk dat studenten van de KU Leuven katholiek moeten zijn. Die bepaling wordt echter tijdelijk opgeschort, zodat ook vrijzinnige Brusselse studenten naar Leuven kunnen komen. De universiteit zet haar identiteit zo als het ware even tussen haakjes.”

“Die openheid hangt samen met een vaderlandsliefde,” vertelt historicus Louis Vos. “Iets waar wij ons vandaag de dag maar weinig bij kunnen voorstellen.” Bij de ingang van de Leuvense Universiteitshallen hangt nog steeds een stenen dankwoord van de Brusselse studenten.

Gevangen rector

Doorheen de bezetting proberen Duitse machthebbers op verschillende manieren hun greep op de Leuvense universiteit te vergroten. Daar zullen ze echter nooit echt in slagen en dat is vooral te danken aan toenmalig rector Honoré Van Waeyenbergh.

Een eerste kantelmoment is 26 september 1940. De Duitsers eisen in een brief medezeggenschap in het universitaire bestuur. De rector weigert en dreigt met een tussenkomst van de Heilige Stoel. Zo slaagt hij erin de Duitse inmenging een eerste keer te verhinderen.

Wanneer de Duitsers het in 1943 steeds moeilijker krijgen op economisch vlak, eisen ze werkrachten uit de bezette landen op. “De Duitsers willen ook de Leuvense eerstejaarsstudenten laten werken in Duitse fabrieken,” legt Tollebeek uit. Daarvoor hebben ze de inschrijvingslijsten van de universiteit nodig, maar ook daar stuit de bezetter op een *njet* van Van Waeyenbergh.

“De rector laat de inschrijvingslijsten inmetzelen op een verborgen plaats in de kelders van de universiteitshallen,” vertelt Kjell Corens van het Universiteitsarchief. Dat is voor de bezetter een stap te ver, waarop Van Waeyenbergh uit zijn ambt wordt ontzet. De Duitse rechters veroordelen hem tot een gevangenisstraf van achttien maanden.

Tijdens zijn afwezigheid neemt vice-rector Leo Suenens ad interim de taken van de rector over. In de praktijk blijft het bestuur van de KU Leuven echter grotendeels in handen van Van Waeyenbergh, die in continu contact staat met Suenens. “De rector krijgt via pakketten van het Rode Kruis brieven over de dagelijkse gang van zaken aan de universiteit binnen,” vertelt Corens.

Vrije voeten

Met behulp van internationale druk is de rector echter al snel weer op vrije voeten. “In de Eerste Wereldoorlog werden de Duitsers voorgesteld als een barbaars volk en dat willen ze geen tweede keer,” legt Tollebeek uit. “Er is een soort imago-schennis mogelijk als ze niet toegaven.”

Ongeveer 300 studenten, professoren en personeelsleden laten tijdens de oorlog het leven

Van Waeyenbergh mag de gevangenis in Sint-Gillis verlaten en wordt onder huisarrest geplaatst. Eerst in Asse, vervolgens in Tervuren. Wanneer Leuven op het einde van de oorlog opnieuw wordt gebombardeerd, trekt de rector incognito naar Leuven om de schade te fotograferen. “Niemand zal dat ooit weten tot na de oorlog. Na het maken van de foto's keert hij gewoon terug naar Tervuren,” verklaart Corens. “Van Waeyenbergh zal er wel een heldenstatus aan overhouden.”

Op 4 september 1944 wordt Leuven uiteindelijk bevrijd door de geallieerde troepen. “Ook rector Van Waeyenbergh keert na de oorlog terug naar Leuven en meet de schade op,” vertelt Louis Vos. “Al bij al heeft de universiteit goed haar plan getrokken, gezien de moeilijke omstandigheden.” Toch betaalt ook de KU Leuven een tol: ongeveer 300 studenten, professoren en personeelsleden laten tijdens de oorlog het leven.

Internationaal

HEVERLEESE KRINGEN ORGANISEREN INTERNATIONAL WEEK

Quiz lokt studenten naar het buitenland

Vorige week organiseerden de Heverleese kringen VTK, LBK en Scientica een International Week met een party, een quiz en infosessies. “Het zou een verruiming zijn als dit concept ook naar de centrumkringen wordt overgebracht,” klinkt het.

MARGOT DE BOECK

Voor het vierde jaar op rij organiseren de Heverleese kringen een *International Week*. De week heeft twee doelen. Enerzijds willen ze in samenwerking met de faculteiten de studenten warm maken om op uitwisseling te gaan. Anderzijds willen ze de internationale studenten in contact brengen met hun Vlaamse studiegenoten.

“Zonder de samenwerking tussen de drie kringen was deze week nooit zo groot geworden,” vertelt Michaël Buset, verantwoordelijke internationaal bij LBK.

Dat beaamt ook zijn collega bij Scientica, Filip Fedorowicz: “Door de handen ineen te slaan kunnen we een grotere groep bereiken en evenementen op grotere schaal organiseren.”

Buset vindt dat ook centrumkringen meer hierop moeten inzetten: “Ik denk niet dat de *International Week* alleen voor wetenschapskringen moet bestaan. Het zou een verruiming zijn als de centrumkringen deze ook organiseren. Bewustmaking is voor elke student interessant. Er is dus veel groeipotentieel.”

“Door de handen in elkaar te slaan bereiken we meer mensen”

FILIP FEDOROWICZ,
INTERNATIONAAL
VERANTWOORDELIJKE SCIENTICA

Dat vindt ook Federowicz, al denkt hij dat het voor wetenschappers makkelijker is naar het buitenland te trekken: “Wetenschap is een algemener studiegebied. Bij Scientica is het vooral interessant voor de geowetenschappers. Zij kunnen in het buitenland aan veldonderzoek doen.”

Ideaal advies

De week werkt toe naar infosessies en een infobeurs in de Universiteitshallen. Om de

studenten daarvoor warm te maken zijn er een party, een quiz en eetstandjes. “De quiz was in het Engels. Zo willen we de Belgische studenten aanmoedigen open te staan voor het Engels en eens een andere taal dan het Nederlands te gebruiken,” vertelt Buset.

“Internationale studenten zijn de ideale raadgevers”

MICHAËL Buset,
INTERNATIONAAL
VERANTWOORDELIJKE LBK

Op de randactiviteiten kunnen internationale en Vlaamse studenten bovendien kennis maken met elkaar: “We promoten onze party ook bij internationale studenten. Zo kan iedereen elkaar feestend ontmoeten,” zegt Buset.

Dat die ontmoeting niet altijd vergezeld moet gaan van een drankje en een dansje, bleek op de infofair. “De internationale studenten vertegenwoordigen op de International fair ook het standje van hun eigen universiteit. Zij zijn de ideale raadgevers over hoe het is om te studeren in hun thuisstad,” aldus Buset.

Zonder LOKO

“Vorig jaar werkten we nauwer samen met LOKO International, omdat onze week toen in de *Think Abroad Month* viel,” vertelt Federowicz. “Deze is nu verplaatst naar februari, waardoor we minder promotie hebben kunnen maken via LOKO.”

Dat uit zich niet in de opkomst van de studenten. “De infosessies waren een groot succes. Bij de bio-ingenieurs kwam in totaal 250 man naar de infosessies luisteren. Dat is het grootste aantal ooit,” weet Buset.

FOTO Matt Tips

Towards a PhD: info session

- Do you have a passion for research?
Would you like to know more about possibilities to do a PhD at KU Leuven?
Then the PhD information session is the place to be!
- All master students in Science, Engineering & Technology and Biomedical Sciences are welcome!

Wednesday 25 November, 7.00pm, Aud. Jean Monnet, Parkstraat 51

<http://gbiomed.kuleuven.be/english/phd/eventsofthedoctoralschool/towards-a-phd-infosession>

<https://med.kuleuven.be/nl/formulieren/inschrijving-maandvandetoekomst/view>

Organized by Arenberg Doctoral School & Doctoral School Biomedical Sciences

Internationaal

WEINIG DOORGROEI VAN AFRIKAANSE STUDENTEN AAN KU LEUVEN

“De eerste Belg vroeg me direct wanneer ik terugging”

Studenten uit West-Afrika krijgen niet genoeg kansen om aan de universiteit als zelfstandig academisch personeel aan de slag te gaan. “De KU Leuven doet genoeg om hen te stimuleren,” klinkt het bij de universiteit.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Jude Mukoro, zelf een doctoraatsstudent, stelt vast dat er aan de KU Leuven een probleem is met doctoraatsstudenten uit West-Afrika: “Er zijn wel mensen uit West-Afrika aan de slag als onderzoeker aan de universiteit, maar die groeien niet door naar een hoger niveau.”

Een anonieme doctoraatsstudent uit West-Afrika beaamt dat: “Al mijn profen waren blank en Nederlandstalig.”

Volgens Jan Raeymaekers, hoofd van de dienst International Admissions and Mobility (waar de diploma's van studenten van buiten de EU behandeld worden, red.) is het probleem erg complex. “Er zijn regelmatig discussies of de juiste mensen door groeien. Het is een moeilijk thema, omdat de competitie op dat niveau zo groot is. De dossiers zijn zo divers en moeten individueel behandeld worden. Iemand die dat niet haalt kan andere redenen dan competentie invoeren.”

“Het is een moeilijk thema omdat de competitie op dat niveau zo groot is”

JAN RAEYMAEKERS,
HOOFD INTERNATIONAL
ADMISSIONS AND MOBILITY

Mentaliteitsprobleem

Mukoro stelt dat dat probleem meer te maken heeft met de mentaliteit. “Belgen zijn volgens mij bang van het onbekende en dat zie je ook terug aan de universiteit.”

Hierdoor worden kansen gemist, zegt

“Mensen vertrekken naar de VS of Groot-Brittannië omdat ze daar meer kansen hebben”

JUDE MUKORO,
DOCTORAATSSTUDENT

Mukoro. “Er is heel wat talent dat onbenut blijft. Mensen vertrekken naar de VS of Groot-Brittannië omdat ze daar meer kansen hebben.”

De West-Afrikaanse student stelt dat ook hij waarschijnlijk zal vertrekken. “Hoe hard ik ook mijn best doe, ik ben niet zeker of ik hier een job zal krijgen,” zegt hij.

Verantwoordelijkheid

De universiteit moet haar verantwoordelijkheid opnemen stelt Mukoro: “De KU Leuven kan volgens mij meer doen om de angst voor het onbekende weg te werken. Een universiteit moet meer zijn dan enkel een onderwijsinstelling, maar ook een middel om mensen van elders te integreren.”

De Belgische arbeidswetgeving vormt volgens Raeymaekers een obstakel. “Om

den, zeker deze uit West-Afrika. Ze komen hoopvol, ze studeren, worstelen met een zekere cocktail van uitdagingen, worden geïsoleerd door verscheidene angsten. Sommigen worden eruit getrap en anderen halen masters en doctoraten om uiteindelijk te eindigen aan de afwas of de schoonmaak.

Is dit een lelijke situatie? Ja, dat zullen mijn vaststellingen bewijzen. Is dit negatief voor de universiteit? Ja, dat zullen mijn vaststellingen aantonen. Niet alleen vertrappt het de waarde van diploma's door onze gerenommeerde universiteit, die trots hoort te zijn op de training van professionals die passen in een wereldeconomie ondanks hun sociale klasse, achtergrond en economische omstandigheden. Daarbovenop maakt het van het engagement voor diversiteit en internationalisering aan de KU Leuven een grote gap.

TOCH INTERNATIONALEN
VIT AFRIKA
WERKZAAM
AAN KU LEUVEN

Pjotr

“Een universiteit moet een middel zijn om mensen te integreren” vertelt Jude Mukoro

CARTOON Pjotr Hubin

in België permanent aan de slag te kunnen, heb je een vrij hoog inkomensniveau nodig. Heel vaak is de sprong voor pas afgestudeerden erg groot.”

Toch ziet Mukoro daarin geen probleem. “Het is moeilijk, maar doenbaar om bijvoorbeeld meer vaste contracten te geven aan mensen uit West-Afrika.” Dat kan volgens hem de start zijn voor een succesvolle inburgering.

Raeymaekers stelt dat dat geen verlaaging van de academische standaard mag inhouden. “Studenten van over heel de wereld kunnen bij ons komen studeren. Die worden wel beoordeeld op academische criteria en daar gaan we nooit afbreuk aan doen,” benadrukt hij.

Ondertussen vat een Afrikaanse student de situatie samen: “De eerste Belg vroeg me direct wanneer ik terugging.”

Geachte rector prof. dr. Rik Torfs,
Geachte lezers,

De laatste vijf jaar was ik student aan de KU Leuven. Tijdens deze periode heb ik mijn bewondering en respect voor de universiteit bij de kleinste kans uitgedrukt. Naast haar uitmuntendheid en inzet voor hoge academische en onderzoekstandaarden, bewonder ik ook in grote mate het beleid en de inspanningen voor internationalisering en integratie.

Het is vanuit deze context dat ik jullie aandacht wil vestigen op een lelijke situatie die ik observeerde, zelf heb ervaren en voelde en over reflecteerde tijdens die vijf jaar. Een situatie die, naar mijn mening, zich blijft voortzetten omdat ze nog niet uitgesproken en gecommuniceerd werd.

De situatie waarover ik het heb is de benarde situatie van internationale stu-

Moet KU Leuven hier iets aan doen? Ik stel vast dat er aan de universiteit een International Office is, dat kennelijk inspeelt op de behoeften van West-Afrikaanse studenten zonder een werknemer uit West-Afrika in het team. Dezelfde situatie is te vinden bij de studentenadministratie, de diversiteitsraad en het kantoor voor studentenzaken.

Gelijkaardige omstandigheden zijn te vinden bij de sociale dienst en de verscheidene beurscommissies voor Afrikaanse studenten. Een snelle kijk op het organigram van de universiteit zal dit punt kracht bijzetten. Ik hoef niet te vermelden dat zwarte professoren nog altijd een serieuze anomalie zijn aan de universiteit. Faculteiten met een grote Afrikaanse aanwezigheid, zoals wijsbegeerte en theologie, maken geen plaats voor Afrikaanse studies. Zelfs instituten in Afrikaanse antropologie kennen geen zwarte professoren, ondanks

dat er jaar na jaar veel zwarte afgestudeerden zijn.

Ik ben me zeer bewust van tegengestelde beargumenteringen en ik kan deze bijna allemaal beantwoorden. Desondanks kan je niet blijven volhouden dat er geen competente personen uit West-Afrika zijn die kunnen assisteren in deze functies. Er zijn een heel aantal die getraind en gecertificeerd werden na het slagen in de rigoureuze standaarden van deze gewaardeerde universiteit. Werden ze door KU Leuven getraind in de hoogste wetenschappen en kunsten enkel en alleen om borden af te wassen en toiletten te reinigen?

DRS. JUDE MUKORO

Lezersbrieven kan je altijd doorsturen naar
veto@veto.be

Student

BEKENDE EX-PRESESEN OVER HUN PRESESJAREN

“Een nachtje in de cel heeft ook z'n charme”

Presessen worden niet zelden politieke beestjes later. Vier bekende ex-presessen blikken terug op hun jaar als preses. “Je wordt vicepremier als je als student op tijd en stond eens beseft dat het niet allemaal om studeren draait,” klinkt de wijze raad.

TEKST SIMON GRYMOPREZ
FOTO ARCHIEF VLAAMS
STUDENTENLEVEN KULEUVEN

Januari 1968, volksvergadering in de Valk.
Kris Merckx kijkt leunend tegen het bord
naar Paul Goossens.

“Samen met mijn presidium ‘Res Publica’ heb ik in mei 1986 met een duidelijk programma campagne gevoerd,” begint **Steven Vanackere** (CD&V), huidig academisch beheerder aan de KU Leuven en ex-minister van Buitenlandse Zaken en Financiën. Hij werd preses van het Vlaams Rechtgenootschap (VRG).

“We hebben toen een aantal uitgekende, licht versturende acties gedaan. Zo hebben we in een aula honderd knickers naar beneden laten rollen, om daarna met een spandoek te komen met daarop ‘Met Res Publica gaan de zaken aan het rollen’. Dat is natuurlijk allemaal erg studentikoos. We wilden meer lef tonen.”

“Ik denk dat ik de naam LOKO heb uitgevonden”

STEVEN VANACKERE,
EX-PRESES VRG

Vanackere nam het op tegen een ploeg die uit het uittrekkende presidium kwam, en won uiteindelijk na een spannende stemming. “Ik heb mij als preses dan wel nog moeten laten dopen, want men vond het idee van een ongedoopte preses ongehoord. Die doop verliep best nog hoffelijk.”

Ook **Saïd El Khadraoui** (sp.a), gemeenteraadslid Leuven en ex-Europees parlements lid, moest het in 1994 opnemen tegen een andere kiesploeg om preses van Historia te worden. “Er was een ploeg die opkwam waar de meesten van het eerste jaar niet zo gelukkig mee waren. We hebben toen zelf een tegenploeg opgestart met de mensen van het eerste jaar, en gewonnen. Onze baseline ‘The Bright Saïd Of Life’ zat daar misschien wel voor iets tussen,” lacht El Khadraoui.

“Bij het KVHV waren die verkiezingen heel inhoudelijk,” vertelt **Steven Vandeput** (N-VA), huidig minister van Defensie, die in 1988 tot preses werd verkozen van het KVHV Leuven. “Mensen overtuigen en ideeën verkondigen. Misschien een beetje idealistisch allemaal.”

Politie

Na de verkiezingen volgt natuurlijk het presesjaar zelf. En wat blijkt? De presessen van weleer zaten niet stil.

Kris Merckx, mede-oprichter van Amada (voorloper van de PVDA) en oprichter van Geneeskunde voor het Volk, werd in 1967 verkozen tot preses van Medica en in 1968 tot preses van het Fakulteitenconvent, de voorloper van LOKO. Woelige jaren vol actie, ook voor Merckx.

“Als preses van Medica was ik natuurlijk betrokken bij de studentenprotesten van januari 1968. Het jaar daarop, toen ik preses was van het Fakulteitenconvent, eisten we meer inspraak in het bestuur en wilden we informatierecht over beslissingen die het rectoraat nam.”

“Als preses van Medica was ik natuurlijk betrokken bij de studentenprotesten van januari 1968. Het jaar daarop, toen ik preses was van het Fakulteitenconvent, eisten we meer inspraak in het bestuur en wilden we informatierecht over beslissingen die het rectoraat nam.”

“We hebben indertijd een gebouw dicht bij het rectoraat bezet. Toen heeft toenmalig rector De Somer een groep rijkswachters op ons afgestuurd om het gebouw te ontruimen. Samen met tientallen studenten hebben we een nacht in de cel doorgebracht. Die ervaring heeft mij serieus naar links doen opschuiven,” vertelt Merckx.

Ook Vanackere kwam wel eens met de politie in aanraking. “We waren ‘s nachts bezig met affiches te plakken tot we achtervolgd werden door een politiecombi. Ik ben toen ternaauwernood ontsnapt aan een arrestatie.”

“Vier uur later werd ik als preses ontboden op het commissariaat, want ik was verantwoordelijk uitgever voor die affiches. Ze zeiden dat ze diezelfde nacht mensen van VRG hadden achtervolgd, omdat ze affiches plakten op plaatsen waar dat niet mocht. Ze wisten natuurlijk niet dat ik nog plaksel aan mijn handen had kleven van enkele uren daarvoor.

Voor minister Vandeput liep een nachtje affiches plakken minder goed af. “We werden opgepakt en mochten een nacht doorbrengen op het politiecommissariaat. Dat heeft ook zijn charmes natuurlijk.”

Glasnost

Wat hun grootste verwezenlijkingen waren als preses? “Het herstellen van de eenheid (*In 1983 scheurden enkele kringen zich af van de Algemene Studentenraad, red.*) en de oprichting van LOKO. Ik denk dat ik zelf de naam LOKO heb uitgevonden,” aldus Vanackere.

“The Bright Saïd Of Life was onze baseline”

SAÏD EL KHADRAOUI,
EX-PRESES HISTORIA

Minister Vandeput heeft dan weer goede herinneringen aan *Veto*. “We hebben indertijd een grote campagne tegen *Veto* georganiseerd, dat toen heel erg links was. We hadden het gevoel hadden dat *Veto* niet representatief was voor wat er leefde onder de studenten. We hebben toen een grote affichecampagne gedaan met daarop ‘Wanneer glasnost bij *Veto*?’ Dat was een toffe campagne.”

En zouden ze het nog opnieuw doen? “Ja, bij je studententijd passen geen oogkleppen. Wie beseft dat het niet alleen om studeren draait, belandt niet noodzakelijk in de goot. Integendeel, je riskeert nog vicepremier te worden,” lacht Vanackere.

DE GROTE PILSJESTEST

Koningin Cara

De Leuvense student geniet doorgaans van een fris pilsje. Sommigen zweren bij de duurdere soorten en laten de huismarken links liggen. Enkel een blinde degustatie kan bevestigen of ze gelijk hebben of niet.

SIMON THYS

Een pilspanel, bestaande uit enkele zelfverklaarde biergoeroes, test zeven biertjes. Stella Artois, Jupiler, Jupiler Blue – de licht alcoholische variant – Maes, 365 Delhaize bier, Cara pils en Primus zijn de deelnemers. Pas na de blinde proefronde komen de beroepsdrinkers de ware identiteit van de pilsjes te weten.

De eerste kandidaat is **Maes**. De schuimkraag ziet er goed uit, maar de rest kan op weinig begrip rekenen. “Pure Maes,” weerklinkt het onmiddellijk door de geïmproviseerde proeverij. “Een waar festivalbier zonder alcohol,” vult een ander aan. Tot zover Maes: onbekend, maar niet bemind.

Het putteke

Na een stukje brood om de smaak te neutraliseren, is het de beurt aan de befaamde of beruchte **Carapils**. “Ja, dat smaakt naar bier hé,” weet de connaisseur van de groep te vertellen. Bijna heel de jury weet de Cara niet thuis te brengen en beoordeelt het bier met een “neutrale

“Een waar festivalbier zonder alcohol”

OVER MAES

“Ja, dat smaakt naar bier hé,” weet een connaisseur over Carapils te vertellen.

FOTO Bart Heleven

Bittere pil(s)

“Ik hoop dat de Stella eraan komt, dan kan ik eens iets lekkers drinken,” roept de licht bedwelmde van de hoop. Gelukkig voor hem arriveert net dan de **Stella**. De kenners halen de zelfverklaarde luxepils er zomaar uit. Punten voor de jury.

De volgende in de rij is een bittere pil(s) om te slikken: **Primus**. “Dit is echt Cara.” “Nee, dit is 365.” Een hard verdict voor de Haachtse pils, die noch herkend, noch gesmaakt wordt.

Geëindigd wordt er met nog een pilsklassieker: **Jupiler**. “Een gewoon *biereke*,” klinkt het. Dat het Jupiler is, weet de jury zeker. Of het nu het gewone bier of de Bluevariant is, blijft een

pilssmaak.” Het kan slechter uitvallen, zeker voor maar 93 cent per liter.

Voor een voorbeeld daarvan: zie de **365 pils** van Delhaize. Na een korte geurtest merkt de patron van het panel op dat het “naar het *putteke* ruikt.” De rest knikt instemmend. De smaaktest is kort, het resultaat onmiskenbaar: vies, en dus herkenbaar.

Bij het volgende bier is er onenigheid in de groep. Het is **Jupiler Blue**, de pils met 3,3 procent alcohol in plaats van 5,2. Een zekere K.P, die anoniem wil blijven wegens een te hoge graad van gêne, stelt dat het “100% procent Primus is, dat is slecht.” Volgende keer beter, jongen. De andere leden blijven in dubio.

“Dat ruikt naar het putteke”

OVER 365 PILS

raadsel. De verwarring – en alcohol – werkt nog steeds door.

De resultaten worden bekend gemaakt. Ondanks hun gebrekkige smaakpapillen is er weinig verrassing te bespeuren bij de proevers. Ze drinken met zekere teug de resterende primussen op – de smaakpillen zijn nu toch al verdoofd – en keuvelen rustig verder in de *Bierstube*.

Cultuur snuiven met studentenvereniging Artifex

Sinds dit academiejaar is Leuven een studentenvereniging rijker: **Artifex**. De leden zijn niet gebonden door een streek, maar door cultuur in al haar aspecten. “Een cantus is puur cultuur,” klinkt het.

ROSALIE WAELEN

Voor de cultuurliefhebber biedt Leuven heel wat evenementen aan. Het is wel zonde dat dergelijke activiteiten niet in groepsverband worden aangeboden, vinden Yorick Peeters en Stijn Denissen, respectievelijk preses en vicepreses van Artifex. Dat is een nieuwe studentenvereniging, die cultuur hoog op de agenda zet.

“De meeste studentenclubs zijn eigenlijk streekgebonden, Artifex richt zich daarentegen op alle studenten die interesse hebben in cultuur,” aldus Peeters.

“Als iemand zich bij ons aansluit, is dat in de eerste plaats omdat we het gezellig hebben samen.”

“Daarnaast hopen we dat onze leden cultuur heel erg leuk vinden. Daar zijn al onze activiteiten mee verbonden,” voegt Denissen daaraan toe.

Toekomstplannen

De oprichters van de vereniging delen een brede opvatting van het begrip cultuur. Ze maken bijvoorbeeld plannen voor open podia,

gezelschapsspellenavonden en zelfs een initiatie ballonnenvouwen.

“Wat wij tof vinden is mensen in aanraking brengen met dingen die ze nog nooit gezien hebben,” legt Denissen uit. “Cultuur is gewoon een breed begrip. Een cantus is in onze ogen ook puur cultuur. Ook een doop en een lintje horen erbij. We blijven studentikoos.”

Toch wil Artifex niet aan het clubimago vastzitten. Peeters: “Natuurlijk lusten we graag een pint, maar daar ligt niet onze prioriteit.”

De kersverse vereniging streeft ernaar volgend semester erkend te worden door LOKO, zodat ze mee kunnen stemmen in de Werkvergadering Cultuur. Op die manier hopen ze in de toekomst grotere

evenementen te kunnen organiseren, zoals een bezoek aan *Night of the Proms* met verschillende kringen.

“We lusten een pint, maar daar ligt onze prioriteit niet”

YORICK PEETERS,
PRESSES ARTIFEX

Het idee wordt alvast enthousiast ontvangen bij Cilia Gouwy, cultuurcoördinator bij LOKO. “Een toekomstige samenwerking tussen LOKO Cultuur en Artifex valt zeker niet uit te sluiten,” zegt ze.

Scherp Gesteld

FOTO'S ANNELEEN VAN KUYCK

Ondertussen in het parallele KU Lego-universum...

Sociaal

STUDENTEN ORGANISEREN DEBAT OVER KOLONIALE WORTELS ZWARTE PIET

Zo zwart als roet of roet in het eten?

U had het ongetwijfeld al opgemerkt in de nieuwe Sinterklaasfilm en bij de ontvangst van Sinterklaas in Antwerpen. Zwarte Piet is niet meer zo zwart. “Cultuur en tradities evolueren en hebben dat ook altijd gedaan.”

NORA SLEIDERINK EN LORE VERSCHAKELLEN

Je gezicht als blanke zwart verven. Een ware schande in de VS, een kinderfeest in België. De VS is België niet, maar ook wij hebben geen onschuldig verleden. In het debat “Van Leopold II tot Zwarte Piet: één verhaal?” op 16 november in het MSI zoekt de vzw Noord-Zuidstudenten samen met verschillende specialisten ter zake naar de wortels van deze discussie.

Actueel verleden

Maarten Langhendries is mede-organisator. Hij kwam zelf op het idee om een avond te organiseren rond de band tussen kolonialisme en ons huidige cultuur. “Ik heb geschiedenis gestudeerd en leerde dus veel over de koloniale periode. Dat was een *eyeopener*: onze huidige cultuur is er sterk door beïnvloed, maar toch leeft ons koloniaal verleden weinig in de maatschappij.”

‘We lijden bij momenten te veel aan politieke correctheid’

JONAS POTEMANS,
ONDERVOORZITTER JONG
N-VA LEUVEN

Dat het onder studenten geen *hot-topic* is, beseft Langhendries zelf ook. “Nochtans hebben velen een mening over Zwarte Piet. Doordat ze die historische achtergrondkennis missen, kunnen mensen het minder goed kaderen als

minderheidsstemmen zwarte piet racistisch noemen,” meent hij.

“Dat is de opzet van het debat: niet moraliseren of een mening opdringen, maar wel dat historisch perspectief kunnen meegeven in de discussie.”

U hoeft niet te vrezen voor statisch geschiedkundig palaver of een fixatie op het historische perspectief. Naast een professor koloniale geschiedenis zal een N-VAër, een dichter/theatermaker, journalist en medewerker van het Afrikamuseum in Tervuren aanwezig zijn om tot een divers debat te komen.

“In de eerste plaats gaat het debat juist over de link met onze huidige maatschappij. Het zou leuk zijn als mensen naar huis gaan met het idee: “Hé, op die manier had ik het nog niet bekeken. Iedereen is dus welkom,” aldus Langhendries.

Racistische nostalgie

In de media is de zwartepieten-problematiek dan weer wel een *hot topic*. Er gaan steeds meer stemmen op om de klassieke Zwarte Piet te *restylen* en hem af te helpen van zijn koloniale trekjes. Een van die stemmen is Heleen Debeuckelare, zelf met Afrikaanse roots en lid van Belgian Renaissance.

Belgian Renaissance wil een gezicht geven aan de Afrikaanse diasporajeugd en bewustzijn creëren in de maatschappij. Volgens Debeuckelare is Zwarte Piet slechts een van de vele voorbeelden dat België haar koloniale verleden nog steeds niet verwerkt heeft, juist door dat verleden te ontkennen.

Met Belgian Renaissance wil Debeuckelare mensen niet opleggen hoe ze hun feest moeten vieren, maar wel mensen wijzen op de racistische kanten die zogenaamde *insiders* misschien niet direct opmerken. Dat Zwarte Piet nu

vaak distinctievere roetvegen heeft, noemt Debeuckelare “een belangrijke eerste stap”.

“België heeft haar koloniale verleden nog niet verwerkt”

HELEEN DEBEUCKELARE,
BELGIAN RENAISSANCE

“Maar ook het kroeshaar, de karikaturale dikke lippen, de slavenoorbellen... moeten losgekoppeld worden van Zwarte Piet.”

Dat veranderen is geen sinecure. Veel mensen reageren nog steeds heel defensief wanneer aan hun cultuur en tradities wordt geraakt. “Maar ik snap die reactie niet,” zegt Debeuckelare. “Als er duidelijke stemmen opgaan dat dit racisme is, ook al is het een minderheidsstem of een buitenlandse reactie, dan is dat toch de moeite om het te overwegen? Bovendien: cultuur en tradities evolueren en hebben dat ook altijd gedaan.”

Cultuurbehoud

Voor de ene aandenken aan wrede koloniale uitbuiting, voor de andere een onschuldig kinderfeest. Jonas Potemans, ondervoorzitter van Jong N-VA Leuven, nuanceert het racisme dat bij de hoogdag van 6 december komt kijken.

“We lijden bij momenten te veel aan politieke correctheid. Ik heb

Zwarte Piet zelf nooit als racistisch ervaren en ben misschien ook te jong om er het koloniale verleden in te zien,” zegt de ondervoorzitter. “Bovendien denk ik dat er weinig mensen zijn die dat wel doen.”

Toch vindt hij dat er rekening moet worden gehouden met de gevoeligheden van elke cultuur. In een inclusieve samenleving is cohesie volgens de ondervoorzitter belangrijk en moet er een kader worden geschapen waar iedereen zich thuis in kan voelen. “Maar als wij ons volledig moeten aanpassen aan een minderheid, dan is de slinger te ver doorgeslagen.”

Kan de traditie dan niet evolueren, zoals het debat in Nederland voorstelt? “Dan rijst de vraag natuurlijk of het dan nog traditie is. Het authentieke moet wel aanwezig blijven,” aldus Potemans. “Waar je die grens trekt, is arbitrair.”

CARTOON Martijn Stoop

Veganisme op veroveringstocht in Leuven

Veganistische restaurants schieten als paddenstoelen uit de grond in Leuven. Lukemieke, Vegaverso, twee filialen van The Loving Hut. Veganisme is hip, veganisme is goed voor de aarde, veganisme is gezond. Al staat dat laatste niet voor iedereen vast.

JOES MINIS

“Ik werd op mijn veertiende vegetariër omdat ik plots zag dat er een dood dier op mijn bord lag,” vertelt Nele Lambrichts van The Loving Hut. “Nadat ik begreep dat de dieren die ons melk en eieren geven vaak onder even slechte omstandigheden leven, heb ik besloten veganist te worden.”

The Loving Hut is een keten met meer dan tweehonderd restaurants over de

hele wereld. Stellen dat de markt handig inspeelt op de *vegan-hype* is misschien niet eens zo'n cynische opmerking.

“Als student is het wel lastig”

DAPHNE DE ROO,
VEGANISTISCHE STUDENT

Daniël Khrapov, lid van de Facebookgroep “Vegan Leuven” en overtuigd veganist, geeft toe dat veganisme hip is. “Het is ook gemakkelijker om meisjes te ontmoeten, dat is een klein voordeel dat je ontdekt als je het een tijdje bent!” merkt hij lachend op.

Dat was voor hem echter niet de doorslaggevende reden om zijn dieet te veranderen: “Ik ben veganist geworden omdat het voordelen heeft op het vlak van mentale functies, zoals het geheugen. Ik heb zelf onderzoek gedaan naar hoe ik mijn concentratie kon verbeteren, en zo kwam ik erachter dat dierlijke voeding daar heel nadelig voor kan zijn.” Veganisme zou volgens hem dus gezond zijn voor elke mens.

Gezond?

Professor voedings- en dieetleer aan de KU Leuven Theodoor Niewold heeft daar zo zijn twijfels bij. “Veganisme kan gezond zijn, maar het is niet voor luie mensen. Als gewone burger neem je een biefstuk met frieten, en dan heb je al heel wat voedingsstoffen binnen. Als veganist moet je veel meer moeite doen.”

Een veganist moet volgens hem erg letten op wat hij eet, met enkel plantaardige eiwitten krijg je niet de essentiële aminozuren binnen.

Lees verder op pagina 13.

TRANSGENDERS AAN DE KU LEUVEN

Tussen M & V

Niet iedereen kan zich vinden in de tweedeling man-vrouw. Ook aan de KU Leuven zijn er transgenders en transseksuele studenten. Zij zijn voorlopig nog een verdoken groep.

FELINE KETELS EN
HANNE VAN ESPEN

Een belangrijk onderscheid is dat tussen transgender en transseksueel. “Een transseksueel is iemand die een feitelijke geslachtsverandering ondergaat,” legt Sten van Gorp uit. Hij is medewerker bij &of, de Leuvense holebivereniging voor jongeren. “Transgender gaat veel breder. Er zijn ook mensen die zich deels man en deels vrouw voelen, of agender.”

“Leuven is erg breeddenkend”

SARAH, TRANSGENDERSTUDENT

Zelf voelt Van Gorp zich androgyn, deels man, deels vrouw. “Eigenlijk vind ik het moeilijk daarin te geloven omdat ik het principieel oneens ben met de termen mannelijk en vrouwelijk. Tegelijkertijd ervaar ik het bij mezelf wel zo.”

“Ik experimenteer met mijn genderexpressie en mijn uiterlijk. Tijdens mijn eerste jaren in Leuven kleepte ik me veel vrouwelijker dan nu.” In zijn vrije tijd is Van Gorp ook *dragqueen*. “Af en toe sta ik als een vrouw op een podium. Daar kan ik veel van mijn vrouwelijkheid in kwijt, wat het makkelijker maakt om er in het dagelijks leven mannelijker uit te zien.

Dragqueen is niet hetzelfde als travestie: die mensen hebben het voor hun mentale welzijn nodig zich af en toe een vrouw te voelen.”

Studentenleven

Student Sarah* is transgender. “Ik heb de overgang gemaakt van jongen naar meisje. Vroeger zag men mij als jongen, maar ik identificeer me als vrouwelijk.” Het is niet evident om van de ene op de andere dag als meisje gezien te worden. “Nu wissel ik soms nog naargelang de context,” vertelt Sarah. “Voor mijn promotor verschijn ik bijvoorbeeld nog als jongen.”

Voor haar was het Leuvense studentenleven de ideale omgeving om zich uit te drukken. “Leuven is erg breeddenkend op dat vlak. Iedereen accepteerde me zodra ze me leerden kennen. Het belangrijkste is hoe dan ook dat mensen kijken naar wie je bent, en dat zit toch binnenin,” vindt Sarah.

Ook Van Gorp heeft nooit problemen gehad in Leuven. “Ik zorgde wel steeds dat ik deftig gekleed was bij een mondeling examen, zoals een andere vrouw dat ook doet. Ik had dan bijvoorbeeld nooit roze of blauw haar.”

“Bij het uitgaan werd ik vaak gewoon als vrouw gezien. Enkel bij een toiletbezoek werd ik er wel eens op gewezen dat het de andere deur was, maar dan volstond

een kort woordje uitleg om het op te helderen.” Sarah merkt ook verschil bij het uitgaan: “Ik word op de Oude Markt soms nageroepen of aangeklampt, maar ik denk dat dat voor alle meisjes zo is.”

Diversiteitsbeleid

De KU Leuven heeft momenteel geen actief beleid rond transgenders. Dat bevestigt Katlijn Malfliet, vicerector Diversiteit. “Ons diversiteitsconcept gaat uit van een brede openheid naar alle mogelijke verscheidenheid onder studenten. Meestal spreken bepaalde groepen ons aan als ze initiatieven willen nemen.”

Malfliet heeft nog geen oproep gekregen van transgenderstudenten. “Maar als zij in gesprek willen gaan, sta ik daar uiteraard voor open. Als we als universiteit toekomstgericht willen denken over diversiteit, is het belangrijk dat we de primaire opdeling mannelijk-vrouwelijk in vraag stellen.”

“Ik kreeg wel al de vraag naar genderneutrale toiletten,” zegt Malfliet. “Bij nieuwe gebouwen zal daar in de mate van het mogelijke rekening mee gehouden worden.”

M/V

Studenten die worstelen met hun identiteit, kunnen aankloppen bij het Studentengezondheidscentrum. “We bieden psychologische begeleiding, maar studenten kunnen ook terecht bij onze artsen voor vragen rond het medische aspect,” zegt Anne Neyskens, hoofd van het centrum.

Officiële cijfers van hoeveel transgenderstudenten er zijn in Leuven zijn er echter niet. “We kiezen voor zorg op maat, want transgenderstudenten zijn een heel diverse groep en kunnen

aankloppen met verschillende vragen. Er is dus geen werkgroep specifiek voor genderproblematiek. Als er een actiegroep vanuit de studenten zou komen kunnen zij met hun vragen zeker bij ons terecht.”

“Het is belangrijk dat we de primaire opdeling man-vrouw in vraag stellen”

KATLIJN MALFLIET,
VICIRECTOR DIVERSITEIT

Sarah heeft haar overgang volledig zelfstandig gemaakt. “Ik weet wel dat je als student goedkoop een psycholoog kan raadplegen, maar daar had ik niet echt nood aan.” Ook Van Gorp acht extra begeleiding vanuit de universiteit niet nodig. “Bij &of zorgen we dat er sowieso plaats is om erover te praten en er is ook de Transgenderkring Vlaams-Brabant.”

Volgens Sarah ligt het grootste probleem voor transgenders in België bij de overheid. “Je naam laten veranderen is nog relatief gemakkelijk. Maar dat m/v'tje verander je niet zomaar. Volgens de wet moet je namelijk volledig steriel zijn om je geslacht te kunnen veranderen. Op dat vlak hinkt België nog achterop.”

* Sarah is een fictieve naam.

“Veganisme is niet voor luie mensen”

THEODOOR NIEWOLD,
PROFESSOR VOEDINGSLEER KU LEUVEN

Daarom moet je er als veganist voor zorgen dat je weet hoe je die binnen krijgt, bijvoorbeeld door maïs en bonen te eten in één maaltijd.

“Het mooie aan vlees is dat wij zelf uit vlees bestaan, en als je vlees eet, heb je al veel belangrijke bouwstenen in je maaltijd zitten.” Dat mensen van nature vegetariër zouden zijn, veegt Niewold dus van tafel. “Mensen hebben vitamine B12 nodig, dat alleen voorkomt in dierlijke bronnen.”

Een betere wereld

Daphne de Roo, nu zo'n drie maanden veganist, onderschrijft dat het lastig is om een levensstijl zonder dierlijke producten vol te houden. “Soms is het wel lastig als student, met afhaalmaaltijden en eten in de Alma, vandaar dat ik niet al te streng ben.”

Nele Lambrichts merkt niets van een aanslag op haar gezondheid doordat ze veganistisch eet: “Ik voel me er niet beter door, ik voel me er niet anders door, ik doe het omdat ik dierenleed wil besparen. Het is mijn manier om de wereld een beetje beter te maken.”

Sociaal

Back to the roots

JONG N-VA

In de reeks "Back to the roots" gaan we op zoek naar de ideologische wortels van enkele Leuvense jongerenkringen. Deze week: de jongerenpartij van de Nieuw-Vlaamse Alliantie

“Moeten jullie niets vragen over de Conventie van Genève?”

Jonas Potemans, ondervoorzitter van Jong N-VA Leuven, licht een tipje van hun ideologische sluier. Hij komt alleen, maar brengt als eerste notities mee naar zijn eigen interview.

TOBIAS GEERINCKX-RICE EN
MAARTEN LANGHENDRIES

te laten primeren. Ook een communautaire materie.»

Wat zijn de waarden van Jong N-VA?
Jonas Potemans: «Jong N-VA is een Vlaams-nationalistische partij, en zoals alle jongerenafdelingen is het een vereniging waar geestesgezinden zich rond een bepaald gedachtegoed verzamelen. Bij ons: een toekomst met een onafhankelijk Vlaanderen in een sterk Europa dat van onderuit groeit en niet van bovenaf wordt opgelegd.»

Hun vaak neoliberale aanpak oogst aan beide kanten van de taalgrens kritiek.

Potemans: «Economisch zijn wij een rechts-liberale partij. De term liberaal zou ik nooit gebruiken.»

Voorwaardelijke vrijlating

Je zegt dat de N-VA een vrij diverse partij is. Waar geloof jij zelf in?
Potemans: «Mijn ideologie is gebouwd op een aantal pijlers. Ik geloof in een vrijheid van het individu, gekoppeld aan zelfredzaamheid en verantwoordelijkheid, in een gemeenschapsvormend kader waarin dat individu kan bloeien.»

«Ik geloof in particulier initiatief en een kleine, efficiënte overheid die niemand betuttelt. Daarnaast ben ik ervan overtuigd dat de Belgische staatsstructuur niet kan werken zonder democratisch deficit. Die pijlers zorgen ervoor dat ik me kan vereenzelvigen met N-VA.»

Dat klinkt als de officiële partijlijn.

Potemans: (onverstoorbaar) «Nee. Dat zijn gewoon waarden die ik hoog in het vaandel draag. Op economisch vlak ben ik vrij liberaal, maar liberalisme biedt op zich geen kader om in te leven. Onvoorwaardelijke vrijheid leidt niet tot betere situaties. Er moet een overheid zijn. Een kader. Een sociale zekerheid. Een cohesieve samenleving. Ieder voor zich is geen oplossing.»

Wat dan met het middenveld?

Potemans: «De afstand tussen burger en overheid moet zo klein mogelijk zijn. We mogen de vakbonden zeker niet afschaffen, maar als je ziet dat bepaalde bonden het land zonder enig gevolg kunnen platleggen, heb ik daar bedenkingen bij. We moeten zaken zoals hun gebrek aan rechtspersoonlijkheid herbekijken en zo nodig veranderen. Peilingen tonen dat meer dan de helft van de Vlamingen die mening deelt.»

“Ik wil de overheid niet afschaffen,” vertelt Jonas Potemans

CARTOON Martijn Stoop

“Syriër of Nederlander: iedereen kan deel uitmaken van het Vlaamse verhaal”

Dus jullie kernwaarde is Vlaams-nationalisme?

Potemans: «Nee, maar nationalisme is wel een bindmiddel. Vooral de laatste jaren heeft N-VA er heel wat individuen van verschillende politieke ideologische strekkingen bijgekregen. De stemmen die niet unisono klinken, worden door het Vlaams-nationalisme verenigd en maakt onze partij tot wie we zijn»

Jullie voorgangers kozen toch iets meer idealistische bewoordingen.

Potemans: «We blijven Jong N-VA, niet N-VA. Natuurlijk zijn we over bepaalde onderwerpen idealistischer dan N-VA. Vlaamse onafhankelijkheid, bijvoorbeeld.»

«N-VA zetelt eindelijk in de federale regering. Dan moet er water bij de wijn. Maar ik ben ervan overtuigd dat de partij dat ideaal niet verloochent. Ze heeft nu gewoon beslist de tering naar de nering te zetten en de economie

Syrië Vlaams

De wereld heet geglobaliseerd te zijn. Merk je bij deze generatie studenten nog veel interesse voor het Vlaams-nationalistische verhaal?

Potemans: «Globaal en Vlaams sluiten elkaar niet uit. Syriër of Nederlander: iedereen kan deel uitmaken van het Vlaamse verhaal. We zijn een inclusieve samenleving. Iemand kan perfect zijn identiteit behouden én tegelijk deel uitmaken van ons verhaal.»

“Sommige overheids-bedrijven kunnen we beter privatiseren”

Ik denk dat we een titel hebben.

Potemans: «Moeten jullie niets vragen over de Conventie van Genève of zo?»

Ook goed. Heeft die voor jullie nog betekenis?

Potemans: «Ik deel de visie van Bart De Wever: je bouwt ofwel een muur rond je land, ofwel rond je sociale zekerheid. Ik stel me vragen bij één aspect van die Conventie, na-

melijk dat je als vluchteling na aankomst meteen beroep kan doen op onze sociale zekerheid. Het vangnet mag geen hangmat worden!»

«Vluchtelingen kunnen veel bijdragen aan de samenleving, maar meteen uit de pot graaien verhoogt de rekening voor een steeds kleinere groep. Deze regering is goed op weg om de staatsschuld verder af te bouwen. De overheid moet kleiner en efficiënter worden, een beroep doen op de zelfredzaamheid van mensen en hen zelf laten beslissen welk pad ze in het leven willen bewandelen. Vrijheid moet gekoppeld worden aan verantwoordelijkheid.»

Leidt zo iets niet tot meer ongelijkheid?

Potemans: «Daarom moet er een overheid en een sociale zekerheid zijn. Ik wil de overheid niet afschaffen. Die moet op bepaalde domeinen ingrijpen, maar niet op allemaal. Neem nu subsidies. Bepaalde goederen worden of werden te veel gesubsidieerd. Denk aan windturbines of zonnepanelen. Wij laten dat liever over aan de vrije markt. Ook sommige overheids-bedrijven kunnen we beter privatiseren.»

Wat met kritiek dat de taxshift te weinig vraagt van sommigen, en van anderen te veel?

Potemans: «De taxshift zal sommigen pijn doen. Daar moeten we door. Wanneer er aan het einde

van de legislatuur netto bijkomt en de private jobcreatie weer gestimuleerd wordt, is dat toch positief? Men ziet de taxshift te veel als een allegaartje van kleine maatregelen in de marge. Ik ben ervan overtuigd dat we resultaat zullen zien.»

“Ieder voor zich is geen oplossing”

En radicale voorstellen zoals een onvoorwaardelijk basisinkomen?

Potemans: «Het zou verfrissend zijn om na te gaan of dat basisinkomen alle andere uitkeringen en bureaucratische instellingen kan vervangen, en zo alles een pak efficiënter maken. Het is een interessante denkoefening die we zeker moeten maken.»

Nu in boekhandel en webshops:
(ook als eBook)

De sociale dimensie van de opwarming

Nijssen & Walter

We dreigen te stranden op klimaat. Maar zijn verdeeld. Welke aanpak brengt onze waarden op één lijn en mobiliseert alle krachten?

www.socdim.info

NEGENDE PLAYGROUND START IN STUK EN M

Spannende editie van niche-kunstenfestival

STUK en Museum M kijken reikhalzend uit naar de start van Playground. Laverend tussen podiumkunsten en beeldende kunsten mikt het festival vooral op professionals uit de kunstsector. Toch zijn ook Leuvense studenten zijn welkom.

MARGOT DE BOECK EN ANNELEEN VAN KUYCK

Al voor het negende jaar op rij onderzoekt Playground de snijlijnen tussen verschillende kunst disciplines. Dat leidt tot een prikkelend programma, met echter weinig bekende namen.

“Playground is een nichefestival waarbij de verhoudingen anders liggen,” vertelt Steven Vandervelden, artistiek leider bij STUK. “Niettemin zijn de studenten heel belangrijk. Als

“Mijn tong is het enige instituut waaraan ik studeer”

PERFORMER IEVA MISEVIČIŪTĒ

kritische massa maken zij een kunstcentrum zoals STUK mogelijk.”

“Het is goed om bij de studenten op donderdag te mikken,” vindt Vandervelden. “De vernissage in Museum M is gratis

en er is een receptie achteraf. Zelf ben ik fan van de performances in STUK, al gaat het om twee premières. Ik kan mijn hand er dus nog niet voor in het vuur steken, maar dat is precies wat Playground zo spannend maakt.”

Facebookcomments

Museum M maakt zich weinig zorgen over de toegankelijkheid voor studenten: “Vrijwilligers geven graag wat meer uitleg bij de artistieke interventies van Playground,” vertelt Lore Boon, medewerker van Playground in Museum M.

“Dat is echter niet altijd nodig,” vervolgt ze. “Jean-Pascal Flavien doet een performance met veertig schoendozen. De performers leggen je uit wat de architectuur in de gekozen doos betekent. De kunst is behoorlijk toegankelijk, als je er op een bepaalde manier naar kan kijken.”

Playground vormt een aanvulling op de vaste collectie van Museum M. Zo hangt het werk van Cally Cooper, die scheldt-rades op Facebook bundelt, op een elektrisch bord boven de collectie Middeleeuwse beelden. “Playground vormt ook een meerwaarde voor toevallige be-

zoekers, die de reeds getoonde werken in een ander licht kunnen bekijken,” vertelt Boon.

Method dancing

Een van de performers in STUK is Ieva Miseviciute. Op het Playgroundfestival gaat haar performance *Tongue PhD* in première. Ondanks die titel is haar werk niet verbonden aan een universiteit.

“De kunst is toegankelijk, als je er op een bepaalde manier naar kan kijken”

LORE BOON, MEDEWERKER M MUSEUM

“Zelf kom ik wel uit de academische wereld. Na mijn studies was ik die harde wereld echter moe. Ik wilde op zoek gaan naar combinaties tussen verschillende disciplines,” vertelt Miseviciute.

“De tong is het eerste orgaan waarmee we onze intelligentie uitdrukken. De tong hangt niet vast aan botten en volgt daardoor meer democratische wetmatigheden om beweging te creëren,” gaat ze verder.

“Onze samenleving is daarentegen gebaseerd op botten: op harde structuren, regels, de rede,” argumenteert ze. “In mijn

performance vermeng ik verschillende tradities, uit de Aziatische Butoh-dans en method acting. Ik noem het method dancing,” lacht ze.

“Door de radicale versmelting van verschillende dingen probeer ik terug te keren naar

een diepere verbeeldingswereld. Mijn tong is het enige echte instituut waaraan ik studeer,” lacht ze.

Playground vindt plaats in STUK en Museum M van 19 tot 22 november.

FOTO Joeri Thiry

De Roovers Geboeide Prometheus kan maar niet boeien

Jan Decorte giet wederom een klassieke mythe in een hedendaags jasje. Deze keer waagt hij zich aan Prometheus, waarin goddelijke toorn en menselijk leed centraal staan.

ANNELEEN VAN KUYCK EN CHARLOTTE VANDIJCK

De samenwerking tussen Bloet, het theatergezelschap van Jan Decorte, en De Roovers kon al meermaals op een enthousiast en trouw publiek rekenen. Deze keer stapte Decorte van zijn vertrouwde *less is*

Prometheus' relaas en pijnkreten raken niet tot op het bot

more scenario af en wordt de toeschouwer onder andere verrast met een videoclip van Leonard Cohen.

Enkel de woorden “the tower of sorrow” van Cohen zijn letterlijk terug te vinden op scène. Daar vertellen vier personages vanop hoge torenconstructies opnieuw een tragische klassieker op *Decortiaanse* wijze.

De inbreng van mixed-media behoort niet tot de stijl van deze rot in het vak. Waar anders zijn vindingrijke taal centraal staat om een *vertelselke* te brengen, gaat de focus nu tweemaal verloren door de video's op groot scherm die weinig bijdrage leveren aan de voorstelling.

“Zeus, de zot!”

Geboeid/Prometheus vertaalt de Griekse mythologie naar een hedendaags toegankelijk spel. Het accent verschuift van

Prometheus' vermeende overmoed (*hybris*) naar goddelijkheid en gerechtigheid als relatieve begrippen. Zeus is in de ogen van Prometheus niet meer dan een krankzinnige. Zijn eigen overtuiging van onschuld blijft rotsvast.

Decorte creëert een interactie van lange monologen in een voor hem typisch voca-

Decorte stapte van zijn *less is more scenario af*

bularium en dialect. In zijn versie draagt het klassieke verhaal onderhuidse reflecties over de mens als eigenaardig wezen, alwetendheid en atheïsme - Prometheus laat Nietzsches *God is dood!* door de zaal weerklinken.

Toch haakt de toehoorder al snel af. Sigrid Vinks' stem reikt amper tot achterin de zaal, terwijl die van Sara De Bosschere

daar wel moeiteloos slaagt. Evenmin raken Prometheus' relaas en pijnkreten tot op het bot. Dat hoeft ook niet, maar zorg dan best voor een ander sleeptouw.

Afstandelijk

Een zeldzaam melancholisch moment is de dansscène van Zeus. Die scène probeert de afstandelijkheid van de voorstelling te verzachten en was daar bijna, in een meer onvervalste versie misschien, in geslaagd.

Het einde van het stuk is niet zozeer open, maar vooral abrupt en onvoltooid, waardoor de toeschouwer op zijn honger blijft zitten. Prometheus verborg het vuur in een rietstengel en gaf het aan de mensen, De Roovers stuurden het publiek veeleer met een kluitje in het riet.

Geboeid/Prometheus speelt op dinsdag 15 december in Leuven.

Cultuur

Timmeren aan de weg

“Humor brengt je dichterbij de grietjes”

SOE NSUKI

Je professionele weg uitstippelen in de culturele sector: het is een zware klus. Veto interviewt tweewekelijks jonge makers die dapper de laatste nagels in de muur slaan.

Hou je lachspieren in de aanslag, want een nieuwe generatie stand-upcomedians dient zich aan. Veruit de vrolijkste in het pak is Soe Nsuki, een Antwerpse met een verleden als breakdancer.

JASPER VAN LOY

Lukas Lelie, Jens Dendoncker, Kamal Kharmach, Onno Lolkema. Nobele onbekenden voor de meesten, maar rijzende sterren in comedyland. Voeg in dat rijtje ook gerust Soe Nsuki toe. Zij staat nog maar een kleine twee jaar op de planken, maar speelde al de finale van de Culture Comedy Award. Toch lagen haar passies toen ze jonger was elders.

Soe Nsuki: «Ik dans al heel mijn leven. Toen ik zes was, ben ik begonnen met balletles. Uiteindelijk ben ik daarmee gestopt, omdat het een heel competitieve wereld is. Er is maar één prima ballerina, de rest staat achteraan. Sommigen gedijen daarin, ik heb het daar moeilijk mee.»

“Comedy is geen ballet”

«Op een braderie zag ik een paar *breakers* hun ding doen. Ik wist meteen: dit wil ik ook doen. Nu.»

Is er dan geen competitiviteit tussen breakdancers onderling?

Nsuki: «Niet op die manier. Ballet staat voor mij gelijk aan uniformiteit. Iedereen moet alle bewegingen op dezelfde manier uitvoeren. Je kan niet zomaar je hand de andere kant uitzwaaien omdat dat creatief is.»

«Bij *break* is er een basisarsenaal aan bewegingen, maar daar doe je je eigen ding mee. Daardoor is het niet zo belangrijk wie de beste is, want iedereen is de beste in zijn eigen stijl. Ik dans bijvoorbeeld heel funky, energiek en blij.»

Je bent eerder toevallig in de comedy beland.

Nsuki: «The Joker (*Antwerps comedycafé, red.*) ligt tussen mijn huis en jeugdhuis Kavka, waar ik ga dansen. Toen ik daar de aankondiging van de *open mic* zag, besliste ik impulsief om mee te doen. Normaal gezien

FOTO Vincent Peeters

moest ik mij eerst inschrijven, maar na wat aandringen stond ik dezelfde avond nog op het podium.»

«De angst die veel comedians voelen om het podium op te krui- pen, heb ik niet. Als *breaker* heb ik veel ervaring met *battles*. Net zoals bij comedy sta je er in het midden en kijkt iedereen naar je. Het is aan jou en enkel aan jou. Ik ken die druk dus.»

Volhouden

Comedians nemen een steeds centralere plaats in in het maatschappelijke debat. Denk maar aan Wouter Deprez en het Essersverhaal. Vind je dat comedians dat moeten doen?

Nsuki: «De enige plicht die comedians hebben, is om eerlijk te zijn tegenover zichzelf. Een komiek moet iets vertellen omdat hij het wil vertellen, niet omdat het per toeval voor een lach zorgt. Ik weet dat mensen lachen met grappen over mijn huidskleur of mijn regels, maar ik heb niet de behoefte om die te maken.»

«Voor de rest denk ik niet dat comedy iets moet zijn. Comedy is geen ballet (*lacht*). Sowieso weet ik weinig over de stand-uptraditie. Voor mijn debuut had ik nog nooit een komiek live zien spelen.»

Artikels over jou noemen je vaak in een adem met een hele rist collega's, zoals Lukas Lelie en Kamal Kharmach.

Is er echt sprake van een nieuwe generatie?

Nsuki: «Het is uitzonderlijk dat zoveel jonge gasten het volhouden. In de comedy zien we veel nieuwelingen komen, maar ook gaan. Alleen daar gaan staan is voor velen heel confronterend. Als je een halfuur staat te *sucken*, heb je het wel geweten. Dat is zoals de hele avond optrekken met iemand die de pik op je heeft.»

“Ik heb geen behoefte om te vertellen over mijn huidskleur of regels”

Geeft een comedypubliek je krediet? Krijg je de kans om te groeien?

Nsuki: «Ik speel meestal in een line-up van meerdere comedians. Als je slecht hebt gespeeld, vergeten veel toeschouwers dat. Ze onthouden met wie ze gelachen hebben.»

«Sommige mensen in het publiek geven wel een heel negatieve *vibe*. Het zit dus vooral in het hoofd van de komiek zelf. *Fuck*,

ze lachen niet, denk je dan. Die ene zit op haar gsm te loeren, nog iemand anders is bier gaan halen. *Alert, Soe, alert! (lacht)*»

Bmx-parcours

Waarom is comedy een mannenwereld?

Nsuki: «Een deel van de verklaring ligt bij de traditie. Zestig jaar geleden hadden vrouwen pas stemrecht en moest ik er niet aan denken om op een podium te staan. Veel bekende komieken uit de geschiedenis zijn dan ook mannen. Dat verhoogt de drempel voor vrouwelijke comedians die het ook eens willen proberen»

«De drang om je te bewijzen, wat alle comedians wel hebben, is ook iets mannelijks. Een halfuur lang praten met de bedoeling dat de mensen ermee lachen, is puur haantjesgedrag. In die opzichten is grappen maken ook punten scoren. Ik val niet op vrouwen, maar in evolutionair perspectief brengt humor je dichterbij de *grietjes*. (*lacht*)»

«Natuurlijk zijn er nog andere redenen om aan comedy te doen, zoals jezelf uitdrukken. Als ik een paar weken niet optreed, word ik zot.»

Voelde je je snel thuis in het comedymilieu?

Nsuki: «Heel snel. Ik ben opgegroeid met vier broers. Thuis heb ik uren gegamed, gebasketball en gevoetball met hen. We gingen fiet-

sen op een bmx-parcours dat we zelf hadden gebouwd.»

“In een cultureel centrum spelen? Een vak apart”

Nigel Williams gaf onlangs aan dat hij na zijn huidige zaalshow geen grote optredens meer zal spelen. Blijft een eigen volavondshow een doel?

Nsuki: «Eigenlijk wel. Als ik zo grappig kan worden dat mensen een kaartje kopen voor mij alleen, dat is toch *graaf*.

«Ik hou ook van kleine plekjes hoor. In The Joker speel ik graag, net als in De Barcode in Leuven. In een klein zaaltje zit je met je neus op het publiek. Je kunt meteen iets aanvangen met de energie die het publiek je geeft. In een cultureel centrum optreden is een vak apart. Ik doe het wel, maar het is moeilijk.»

Binnen tien jaar is Soe Nsuki...?...

Nsuki: «Heel grappig, hopelijk? (*schaterlacht*)»

BOOTCAMP ROCKVONCK IN HET DEPOT

Een vleugje muziek en bakken talent

De Vlaams-Brabantse muziekwedstrijd Rockvonk is al aan zijn negende editie toe. De finale nadert, maar eerst mochten de zes finalisten op bootcamp waar ze zich twee dagen lang lieten onderdompelen in de muziekbusiness.

LIEN DE PROOST EN LOTTE VANAËKEN

"Er zijn veel kansen om als jonge band of singer-songwriter iets te bereiken; Rockvonk is er daar één van," vertelt Mike Naert, directeur van Het Depot. Ook deze editie kon de wedstrijd weer op een honderdtal ingezonden demo's rekenen.

Uit al die inzendingen koos de vakjury 24 artiesten die zichzelf mochten bewijzen tijdens de voorrondes in verscheidene

camp in muziekcentrum Het Depot. "Hier leren de bands ontzettend veel. Het is een soort *crashcourse* die de bands zowel op zakelijk als muzikaal vlak vooruit helpt," stelt Klaas Delrue, organisator van Rockvonk. Op het programma staan onder meer een akoestische sessie, een fotoshoot, een interview en feedback van de jury.

Ook een lezing over auteursrechten staat gepland. "Hoe jonger de bands, hoe minder ze zich ervan bewust zijn hoe belangrijk dat aspect is," benadrukt Delrue.

Bij een wedstrijd hoort natuurlijk ook een professionele jury, die momenteel wel nog anoniem wil blijven: "Wij komen allemaal

"We willen in de finale horen dat ze iets met onze feedback hebben gedaan"

VAKJURY ROCKVONK

uit een verschillend vakgebied binnen de muzieksector en letten dus elk op zeer uiteenlopende aspecten."

Zoals het een vakkundige jury betaamt, is hun kritiek streng maar rechtvaardig: "We willen in de finale kunnen zien en horen dat ze iets met onze feedback gedaan hebben. We kunnen soms heel cru zijn, maar anders krijgen ze later het deksel op hun neus."

Ontdek het aanstormend talent tijdens de finale op 5 december in muziekcentrum Het Depot.

"De bootcamp is een crashcourse op zowel muzikaal als zakelijk vlak"

KLAAS DELRUE, ORGANISATOR

jeugdhuizen verspreid over de provincie. Na de halve finale blijven er nu nog zes bands over. Eén van hen mag zichzelf over enkele weken de trotse winnaar van Rockvonk 2015 noemen.

Afgelopen week kregen de finalisten een tweedaagse boot-

Groeien

"De wedstrijd heet Rockvonk, maar dat wil niet zeggen dat we met een beperkt soort genres werken," verzekert Delrue ons. Het levende bewijs daarvan vinden we in de foyer van Het Depot bij The Hipster Jugend. "Qua genre liggen we een beetje uit de richting van wat de andere bands doen. Met onze *native electropop* zijn we de enige band zonder gitaar."

Ook na de wedstrijd is er nog begeleiding voor de jonge bands voorzien. Ongeacht de uitkomst van de finale mogen de bands in overleg met Het Depot een coach kiezen die hen nog enkele maanden zal begeleiden. Naast gewone geldprijzen vallen er in de finale bovendien prijzen in natura te winnen, zoals felbegeerde studiotijd.

SoundCheck

Het is bijna overweldigend, die gigantische berg platen die maandelijks op de wereld wordt afgestuurd. In "Soundcheck" proberen we voor u het muzikale kaf van het muzikale koren te scheiden.

EMMA CAEYERS

PORTA BOHEMICA

Met haar nieuwe album *Porta Bohemica*, vernoemd naar de oude treinlijn tussen Hamburg en Praag, maakt Trixie Whitley meteen duidelijk dat ze meer is dan de "dochter van". Je hoort een zelfbewuste en eigenzinnige vrouw die beleeft.

De titel is als een metafoor voor de reis die je als individu onderneemt en misschien zelfs vaker gewoon ondergaat. Het album is opgedragen aan haar dochter Phoenix. Tijdens de opnames ontdekte de Amerikaans-Belgische zangeres namelijk het onverwachte nieuws. Haar moederschap draagt bij aan de oprechte vertelling van haar reis. Onderweg wisselen uiteenlopende emoties elkaar af, wat de *moodswings* wel eens zouden kunnen verklaren.

Trixies veelzijdige stem is de brandstof die de luisteraar doorheen het album leidt. De instrumenten ondersteunen haar krachtige soulgetinte stem, die soms ook erg breekbaar klinkt. Het nummer *The visitor* is daar een mooi voorbeeld van.

Met een ingetogen *Faint Mystery* komt de motor stilaan op gang, maar nummers zoals *Soft spoken words* en *Salt* brengen de nodige (*girl*)power in het geheel aan.

Porta Bohemica is kortom een erg gevarieerd album. Soms lijkt die afwisselende nummerkeuze echter een beetje op het vluchtige van een treinreis, waar je in snel tempo een panorama waarneemt door het raampje van de wagon. Je ziet veel, maar zonder echt te ontdekken. Net als haar debuutalbum *Fourth corner*, is *Porta Bohemica* opnieuw een plaat die aanslaat en ons weet te verleiden.

ELEMENTS

Met het album *Elements* grijpt de Italiaanse componist Ludovico Einaudi terug naar de eenvoud van de natuur. De nummers lijken elk een kader te vormen waarbinnen iedereen een gevoel kan laten groeien. Soms sta je er zelfs van versteld wat voor instinctief gevoel je ervaart.

Laat dat nu net de kracht zijn van *Elements*. Je gedachten stromen voort op de verwarrende, melodramatische klanken die je bijvoorbeeld hoort in het nummer *Drop*. De dissonante klanken en plotse stemmingswisselingen, zoals in *Whirling winds* zorgen voor een meeslepend effect.

Ludovico Einaudi slaagt erin een album te schrijven vol beeldspraak, maar laat de interpretatie de vrije loop. Hij mixt de kleinigheden uit de natuur met de grootheden van onze materialistische en vooral technische omgeving. Die samensmelting maakt *Elements* een bijzonder bewegende plaat. De nummers drijven voort op subtiele patronen, die ons niet emotioneel uitputten, maar ons troosten en soms zelfs oppeppend werken.

Of de tedere nummers zoals *Night* en *ABC* nog een verrassend effect hebben, daar valt echter over te discussiëren. Einaudi speelt op veilig door terug te vallen op de pianodeunen, die de gevoelige luisteraars misschien nog kunnen charmeren, maar voor anderen de nodige pit missen.

Ludovico Einaudi doet waar hij goed in is, mensen bewegen, maar of hij echt de sprong durfde wagen naar een meer abstract werk is net als zijn muziek een eigen betwijfelbaar gevoel.

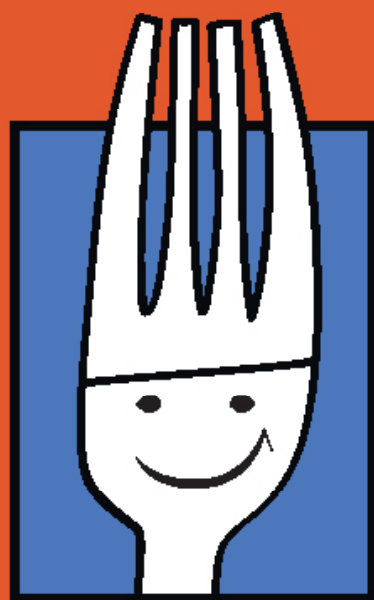
VETO ZET RECHT

Het opleidingshoofd van LUCA Drama heet niet Geert Cuppens, maar Kris Cuppens. Bovendien werd de opleiding, niet één keer, maar drie keer gevisiteerd. De opmerkingen over de infrastructuur dateren al van 2009 en zijn ondertussen ook door de visitatie erkend als opgelost.

De maker van "Alleen de Grootste Nabijheid" van fABULEUS heet niet Ryan Djokokarso, maar wel Djokokarso.

FOTO Lissa Van Eesbeek

ALMA

Alma Menu

Week van 16 tot 20 november

Maandag	Dinsdag	Woensdag	Donderdag	Vrijdag
Spaghetti bolognaise (A3) €3,20/€4,30 Provençaals stoofpotje (varken) (A1, A2, A3, GHB) €3,20 Koninginnenhapje (A3) €4,30 Balletjes met krieken (A1, A2, GHB) €4,30 Kip met bruine van Corsendonck en groentekrans (A1, A2, A3, GHB) €5,50 Groentenstrudel met wortelbundel, kerstomaat en wappertjes (V) (A1, A2, A3, GHB) €6,00	Spaghetti bolognaise (A3) €3,20/€4,30 Varkenslapje met bloemkool in room en puree (A1, A2, A3, GHB) €3,20 Koninginnenhapje (A1, A2, A3, GHB) €4,30 Gevulde paprika met quorn, Napolitaanse saus en boontjes (V) (A1, A2, A3, GHB) €5,50 Mixed grill (hamburger, spek en kalkoenbrochet) met Provençaalse saus (A1, A2, A3, GHB) €6,00	Spaghetti bolognaise (A1, A2, A3, GHB) €3,20/€4,30 Koninginnenhapje (A3) €4,30 Vegetarische loempia met wokgroenten en pikante rijst (V) (A1, A2, A3, GHB) €4,30 Tirolerschnitzel met witte kool in room en natuuraardappelen (A1, A2, A3, GHB) €5,50 Steak met broccoli en peperroomsaus (A1, A2, A3, GHB) €6,00	Spaghetti bolognaise (A3) €3,20/€4,30 Koninginnenhapje (A3) €4,30 Braadworst met erwten en wortelen (A1, A2, A3, GHB) €3,20 Nasi-goreng met curry-mosterdsaus (A1, A2, A3, GHB) €4,30 Sojafillet met choronsaus en groentenrisotto (V) (A1, A2, A3, GHB) €5,50 Schartongrolletjes met jullienegroenten en mousseline met Palm (A1, A2, GHB) €6,00	Fish-sticks met spinazie in roomsaus en peterseliepuree (A1, A2, A3, GHB) €3,20 Koninginnenhapje (A1, A2, A3, GHB) €4,30 Prei-mozzarellataartje, gekarameliseerde appel en rucolasalade met noten (V) (A1, A2, A3, GHB) €5,50 Varkensblokjes op Sri Lankaanse wijze met groentenrijst (A1, A2, A3, GHB) €5,50

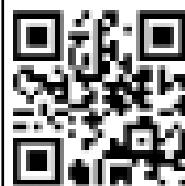
A1 = Alma 1
 A2 = Alma 2
 A3 = Alma 3
 GHB = Gasthuisberg
 V = Vegetarische schotel

Alma heeft een NIEUWE website! Neem eens een kijkje op www.alma.be. Ook Alma zit op sociale media. Volg ons op Facebook om op de hoogte te blijven van al onze acties!

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

SPIT

Ijzerenmolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be!

Kotsen op de Oude Markt wordt UNESCO Werelderfgoed

MAARTEN LANGHENDRIES

Goed nieuws voor de vele cafés en enthousiaste tooghan- gers die dit pittoresk stukje Leuven rijk zijn: zij krijgen voortaan een plaatsje op de representatieve lijst van het immaterieel cultureel erfgoed van de mensheid. Door het unieke karakter, de esthetische kracht en bovenal het studentikoze aspect dat er onlosmakelijk mee verbonden is, oordeelde UNESCO

dat het openbaar legen van de maaginhoud op het centrale plein toch een plaatsje verdiende op de lijst. Het onderkotsen van de kasseien van de Oude Markt kan zich nu dus meten met een selecte groepje tradities, waartoe onder andere ook het Chinese schaduwpoppenspel en de Spaanse Flamenco behoren. Wij wisten bij Bert, een enthousiast beoefenaar van dit Leuvens gebruik, toch nog deze reactie los te krij- gen vlak voor hij de drempel

van de Rumba met zijn half verteerde kebab bekladde: "Ik ben er zeker trots op dat ik mijn bijdrage heb kunnen leveren. En geef toe: als Carna- val Aalst op die lijst mag staan, dan wij toch ook zeker. En als u mij nu even wil excuseren, ik voel iets kie- telen in mijn slokdarm." En de volgende stap? "De Muur tot Wereldwonder verklaard krijgen!" brulde Jasper, een toevallig passant, vol dron- ken enthousiasme.

Mark Peeters reageert

Zoals het woord "KUL" ontstond tijdens de flauwe-kul v/d zoge- zegde eerste LIVE- maan-landing (en moon-walk) van Neil 'kneal' Arm-strong op maan-dag-nacht 21-7- 69 om "4 voor 4", zo ook ontstond MIJN eerste "ruimtevaart is fake"- maan-dag-avond-wan- deling om 21.07u op maan-dag 6-6-94 op de 50ste verjaardag van D-DAY(=landing op NorMAAnDië) in Leu- Ven, omdat het slechts één letter verschilt van 'LeuGen', wat we ook zien bij ObAMA en Os- AMA, nl. BS=Bull-Shit.

Ik weet dat de Veto- mensen mijn pamflet over het "doorbreken v/d geluids-muur IS RED-Bull-Shit" heb- ben gelezen en daarom hebben ze 'subliminaal' de stap gezet om mijn naam te koppelen aan REETKRAMP, als bij- na-anagram van mijn naam.

Onder de titel "Mark Peeters heeft gelijk" heeft VETO(="ik stem tegen") op 9-11-2015 onder de rubriek "KU- Leugen" een sublimi- nale steun gegeven aan alle verstandige proffen/studenten die erkennen dat ik geen

1.000 euro moet beta- len, zolang er geen be- wijs wordt geleverd van een raket(of vuurpijl) die (vanaf zeeniveau én op "eigen kracht") ho- ger komt dan 2km of langer dan 17seconden omhoog gaat.

Bovendien is de "leu- gen v/d KUL" of de "KUL v/d LEUGEN" een dubbele negatie, waarbij "alle verstan- dige mensen" mijn TE- GEN-STEM-tegen-de- ruimtevaart(=VETO) zien als een DUBBELE WAARHEID (totdat het tegen-deel be- wezen zou worden... METEN=WETEN)

PS. Om deze éénvou- dige waarheid preven- tief belachelijk te ma- ken, had men de NATO opgericht op 4-4-1949 en werd de eerste se- cretaris-generaal een Belg, nl. Henry SPAAK, als knipoog naar het boek van Orwell "1984" waarin men spreekt over DOUBLE-SPeAK en DOUBLE-THINK waarbij de formulering "WIT=ZWART" letter- lijk werd toegepast op de huidskleur v/d échte MOON-WALKER(- op-aarde), nl. Michael Jackson...

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 42 - Nummer 8
Maandag 16 november 2015

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringor- ganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Roderik "Margaret Thatcher" De Turck

Redactiesecretaris & V.U.:

Margot "Maria Teugels" De Boeck
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:

Kalina "Jessica Williams" De Blauwe, Paul-Emmanuel "Slongs die van ons" Demeyere, Quinten "Heidi Van Rompuys knikkende hoofdbeweging" Evens, Simon "Eline Bešlic" Grymonprez, Karel "Wiske" Peeters, Heidi "Margot De Boeck" Van Rompuy, Jasper "Katrijn Van Bouwel" Van Loy

Schrijvers:

Emma Caeyers, Thomas "Danira Boukhriss Terkessidis" Cliquet, Lien De Proost Tobias "Dorothy Parker" Geerinckx-Rice, Feline "Katlijn Malfliet" Ketels, Maarten "Xanthippe" Langhendries, Joes "Wilhelmina Kuttje jr. (met twee t)" Minis, Nora "Caitlin Moran" Sleiderink, Simon "Mijn buurvrouw" Thys, Mika "Riley Curry" Tuyaerts, Charlotte "Sigrid Vinks" Van Dijk, Hanne Van Espen, Anneleen van Kuyck, Lotte Vanaeken, Lore Verschakelen, Rosalie Waelen

Fotografen:

Anne-Marie Dedene, Bart Heleven, Vincent "Angela Merkel" Peeters, Gigi To, Anneleen "Sien Eggers" van Kuyck, Lissa Van Eesbeek

Tekenaars: Pjotr "Zatte Rita" Hubin, Martijn "Miranda Hart" Stoop

Dtp:

Margot De Boeck, Roderik De Turck, Tim "Mijn oma" van Eijz- eren

Eindredactie:

Margot De Boeck, Roderik De Turck, Paul-Emmanuel Demeyere, Karel Peeters, Jasper Van Loy, Kalina De Blauwe, Hanne Van Espen

IT:

Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:

Alfaset cvba -
alfaset@loko.be
016 22 44 38
Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnement?

Wil u ook elke week Veto in de bus? Mail dan uw adres naar mar- got@veto.be en schrijf 11 euro over op rekeningnummer BE80 0010 9597 1977

Meedoen?

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay- out, grappige vrouw) zijn welkom op het redactieadres. Lezers- brieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Bart Schols

“De journalistiek is zeker een risicoberoep”

VRT-journalist Bart Schols belandde na zijn interview met ex-Syriëstrijder Younes Delefortrie in een mediastorm. Ondertussen lijkt de commotie bedaard en focust Schols zich volop op “De Afspraak”. “Wekelijks vijf uitzendingen en werkdagen van veertien uur, dat is stevig.”

HEIDI VAN ROMPUY

De sportredactie, *Het Journaal* en Radio 1. Bart Schols heeft er een gevarieerd parcours opzitten op de VRT. In augustus maakte hij de overstap naar Canvas en presenteert de journalist het actualiteitsprogramma *De Afspraak*. “Tijdens mijn studententijd had ik eigenlijk geen journalistieke ambities,” vertelt Schols. “Ik heb psychologie gestudeerd en basketbalde in tweede klasse. Dankzij mijn sportachtergrond ben ik eerder toevallig op de VRT beland.”

U begon op de sportredactie en presenteert nu uw eigen actualiteitsprogramma. Een opvallende switch.

Bart Schols: «Die overgang is gradueel verlopen. Ik ben begonnen bij *Het Journaal* als reporter. Dan ben ik naar *Terzake* gegaan en uiteindelijk ben ik op Radio 1 beland, bij *De wereld vandaag*.»

«Het is in het begin vooral belangrijk te assimileren en snel dingen te verwerken. Interviews afnemen, zeker op televisie, is nog een stapje verder. Ik voel zelf dat ik een tandje moet bijsteken. Ik heb nog niet het *metier* van een Lieven Van Gils, Kathleen Cools of Lieven Verstraete, die dat al jaren doen.»

“Ik vind niet dat je met boksen meer te weten komt”

Met “De Afspraak” maken jullie vijf uitzendingen per week. Dat is pittig.

Schols: «Het is een stevig ritme. 's Morgens om acht uur begint mijn dag met het lezen van de kranten. 's Avonds ben ik zelden voor half elf thuis. Dat zijn werkdagen van veertien uur.»

«Bovendien is de focus tijdens die uitzending van drie kwartier enorm groot. Lieven Van Gils had me gewaarschuwd, maar ik voel nu zelf dat ik moet proberen voldoende rust te nemen. Je hebt die frisheid nodig. Het is niet evident

die te bewaren tot het einde van de week.»

Is het realistisch elke dag opnieuw een goede uitzending af te leveren?

Schols: «Het is een utopie te denken dat je uitzending elke dag even goed is als er vijf uitzendingen per week zijn. We hebben in Vlaanderen sterke redacties, maar iedereen moet wel op de tippen van zijn tenen lopen om kwalitatief de lijn door te trekken. In Nederland bijvoorbeeld zijn de redacties soms dubbel zo groot. Het is hard werken.»

Ligt de journalistieke druk soms te hoog? Er wordt vandaag de dag veel gesproken over de gevaren van burn-outs.

Schols: «Ik wil voorzichtig zijn met ons op een ander niveau te zetten in vergelijking met anderen. Ik ken mensen uit allerlei branches die thuiszitten, maar journalistiek is zeker een risicoberoep.»

«Als journalist moet je constant een kritische blik werpen op wat er in de wereld gebeurt. Vandaag de

dag zijn er echter heel veel prikkels. Ik moet zelf soms echt opletten en bewust van Twitter afblijven, anders blijf ik bezig.»

«Ik moet eerlijk toegeven dat de commotie rond het interview met Younes het voor mij persoonlijk ook wel zwaarder heeft gemaakt.»

Kritisch

U vertelde achteraf dat u zelf het gevoel heeft dat u daar iets heeft laten liggen. Wat zou u anders doen?

Schols: «Als ik achteraf een uitzending herbekijk, zie ik bij elk interview wel iets dat beter kan. Bij Younes gaat het bijvoorbeeld over het feit dat IS homo's van gebouwen gooit. Ik wist dat, maar dat is om één of andere reden in de voorbereidingen niet aan bod gekomen. Daar heb ik iets laten liggen.»

«Dat is een heel concreet gegeven, maar dat is nog iets anders dan te zeggen dat er geen enkele kritische noot was. Daar ben ik het niet mee eens.»

Is de kritische functie de belangrijkste functie van een journalist?

Schols: «Dat hangt er vanaf. Je moet steeds goed nadenken over wat het je oplevert. Een interview met een politicus is bijvoorbeeld iets heel anders dan het interview met de 57-jarige Patrick vorige week, die lijdt aan jongdementie.»

«Wat de uitzending met Younes betreft: je kan kiezen voor een boksmatch of je kan het anders aanpakken. Ik heb voor de twee-

de optie gekozen. Ik ben er niet van overtuigd dat je met boksen meer te weten komt.»

Kan een kritische instelling soms de objectiviteit van een journalist beïnvloeden?

Schols: «Dat is een kwestie die je bijvoorbeeld vaak te horen krijgt als men de simpele opdeling maakt tussen links en rechts in politieke gesprekken. Als je altijd op dezelfde manier dezelfde partij zou bevoordelen of benadelen, dan ben ik het daarmee eens.»

“Het is een utopie dat elke uitzending even goed is”

«Het is echter niet omdat ik in een gesprek iemand van een bepaalde partij kritisch bevroeg, dat ik de andere kant van het spectrum ook niet kritisch zou kunnen bevragen. Het is niet omdat je een bepaalde partij kritisch aanpakt en er op dat moment geen wederwoord is, dat het dan subjectief is.»

Bemiddelingstraject

Is de interne storm op de VRT ondertussen gaan liggen? Na de motie van wantrouwen tegen hoofd-

redacteur Rademakers leek de toestand even kritiek.

Schols: «Het bemiddelings-traject is nu opgestart door de hoofdredactie en de redactieraad. Op dit moment is er een windstilte, maar het is belangrijk dat dat nog wordt opgevolgd.»

«De tevredenheidsenquête (waarin het VRT-personeel een gebrek aan leiderschap en communicatie aanklaagde, red.) was de aanleiding voor de problemen, maar niet de oorzaak. Er leeft meer op de redactie. Het is belangrijk de rangen te sluiten en te zorgen dat iedereen achter elkaar staat. Dat kan niet voor alles is uitgesproken.»

Hebben de gebeurtenissen een impact gehad op het dagelijkse redactiewerk?

Schols: «Natuurlijk krijgt ook je redactie in zo'n situatie klappen. Ik probeer me persoonlijk zoveel mogelijk terug te plooiën op onze dagelijkse werking. Je moet op elk moment proberen goede programma's te blijven maken. Ook wanneer dat niet evident is en je stikkapot bent.»

«De vrijdag voor de vakantie zijn we met de redactie naar een optreden van Regi geweest in de Lotto Arena. Een beetje teambuilding deed deugd. Het is belangrijk dat we samen aan één zeel te trekken.»

Het videoverslag van het interview met Bart Schols vind je op VetoTV.

